

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) Nr. 907/2014**af 11. marts 2014****om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 for så vidt angår betalingsorganer og andre organer, finansiel forvaltning, regnskabsafslutning, sikkerhedsstillelse og brug af euroen**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 ⁽¹⁾, særlig artikel 8, stk. 1, artikel 40, artikel 46, stk. 1-4, artikel 53, stk. 3, artikel 57, stk. 1, artikel 66, stk. 3, artikel 79, stk. 2, artikel 106, stk. 5 og 6, samt artikel 120, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved forordning (EU) nr. 1306/2013 blev blandt andet de grundlæggende bestemmelser vedrørende godkendelse af betalingsorganer og koordineringsorganer, betalingsorganernes forpligtelser i forbindelse med offentlig intervention, finansiel forvaltning og proceduren for afslutning af regnskaber, sikkerhedsstillelse og brug af euroen fastsat. For at sikre at de nye retlige rammer fungerer gnidningsløst, bør der vedtages visse regler til supplerende af bestemmelserne i forordning (EU) nr. 1306/2013 på de pågældende områder. De nye bestemmelser bør erstatte de eksisterende i Kommissionens forordning (EF) nr. 883/2006 ⁽²⁾, (EF) nr. 884/2006 ⁽³⁾, (EF) nr. 885/2006 ⁽⁴⁾, (EF) nr. 1913/2006 ⁽⁵⁾, (EU) nr. 1106/2010 ⁽⁶⁾ og Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2012 ⁽⁷⁾, der er baseret på Rådsforordninger, som allerede er blevet erstattet af forordning (EU) nr. 1306/2013. Af hensyn til klarheden og retssikkerheden bør forordning (EF) nr. 883/2006, (EF) nr. 884/2006, (EF) nr. 885/2006, (EF) nr. 1913/2006, (EU) nr. 1106/2010 og gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2012 ophæves.
- (2) I overensstemmelse med artikel 7 i forordning (EU) nr. 1306/2013 bør medlemsstaterne kun godkende betalingsorganer, hvis de opfylder visse minimumskriterier, der er fastsat på EU-plan. Disse kriterier bør omfatte fire basisområder: interne forhold, kontrolaktiviteter, information og kommunikation og overvågning. Medlemsstaterne bør være frit stillet med hensyn til at fastlægge yderligere godkendelseskriterier for at tage hensyn til et betalingsorgans eventuelle særegenskaber. Der bør desuden fastsættes regler for, hvilke godkendelseskriterier koordineringsorganer, jf. artikel 7, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1306/2013, skal opfylde.
- (3) Offentlige interventionsforanstaltninger kan kun finansieres, hvis de pågældende udgifter er afholdt af de betalingsorganer, som medlemsstaterne har udpeget som ansvarlige for visse forpligtelser i forbindelse med offentlig intervention. Udførelsen af opgaver, der vedrører navnlig administration eller kontrol af interventionsforanstaltninger med undtagelse af betaling af støtten, kan imidlertid uddelegeres i overensstemmelse med artikel 7, stk. 1,

⁽¹⁾ EFT L 347 af 20.12.2013, s. 549.

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 883/2006 af 21. juni 2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 for så vidt angår betalingsorganernes regnskabsføring, anmeldelser af udgifter og indtægter og betingelser for godtgørelse af udgifter inden for rammerne af EGFL og ELFUL (EUT L 171 af 23.6.2006, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 884/2006 af 21. juni 2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 for så vidt angår Den Europæiske Garantifond for Landbrugets (EGFL) finansiering af interventionsforanstaltninger i form af offentlig oplagring og medlemsstaternes betalingsorganers bogføring af operationer vedrørende offentlig oplagring (EUT L 171 af 23.6.2006, s. 35).

⁽⁴⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 885/2006 af 21. juni 2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 for så vidt angår godkendelse af betalingsorganer og andre organer og regnskabsafslutning for EGFL og ELFUL (EUT L 171 af 23.6.2006, s. 90).

⁽⁵⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1913/2006 af 20. december 2006 om gennemførelsesbestemmelser for den agromonetære ordning for euroen i landbrugssektoren og om ændring af visse forordninger (EUT L 365 af 21.12.2006, s. 52).

⁽⁶⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 1106/2010 af 30. november 2010 om udarbejdelse af en liste over foranstaltninger, der udelukkes fra anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 485/2008 om medlemsstaternes kontrol med de foranstaltninger, der indgår i ordningen for finansiering gennem Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EUT L 315 af 1.12.2010, s. 16).

⁽⁷⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2012 af 28. marts 2012 om fælles gennemførelsesbestemmelser for ordningen for sikkerhedsstillelse for landbrugsprodukter (EUT L 92 af 30.3.2012, s. 4).

andet afsnit, i forordning (EU) nr. 1306/2013. Disse opgaver bør desuden kunne udføres via flere betalingsorganer. Derudover bør det fastsættes, at forvaltningen af visse offentlige oplagringsforanstaltninger kan overdrages til offentlige eller private tredjepartsorganer under betalingsorganets ansvar. Omfanget af betalingsorganernes ansvar såvel som deres forpligtelser på dette område bør derfor præciseres, og det bør fastsættes, på hvilke betingelser og efter hvilke regler det kan overdrages til offentlige eller private tredjepartsorganer at forvalte visse offentlige oplagringsforanstaltninger. I sidstnævnte tilfælde bør det ligeledes fastsættes, at de pågældende tredjepartsorganer obligatorisk handler i henhold til kontrakter på grundlag af generelle forpligtelser og principper, der bør fastsættes nærmere.

- (4) I sektorlovgivningen for landbrug er der for Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) fastsat frister for udbetaling af støtte til modtagerne, som medlemsstaterne skal overholde. Betalinger, der finder sted efter udløbet af disse frister, accepteres ikke til finansiering fra Unionen og kan derfor ikke godtgøres af Kommissionen, jf. artikel 40 i forordning (EU) nr. 1306/2013. Medlemsstaternes analyser af forsinkede støttebetalinger har vist, at årsagen i adskillige tilfælde skyldes medlemsstaternes supplerende kontroller i forbindelse med omtvistede krav, appsager og andre nationale retstvister. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet bør der i forbindelse med udgifter fastsættes en fast margin, inden for hvilken der ikke foretages nedsættelse af de månedlige betalinger i sådanne sager. For at de finansielle følger kommer til at stå i forhold til betalingsforsinkelsen, bør det desuden fastsættes, at Kommissionen nedsætter betalingerne i forhold til forsinkelsens varighed, når denne margin overskrides. Betaling af støtte, der er sket før den tidligst mulige betalingsfrist som fastsat i sektorlovgivningen for landbrug kan ikke retfærdiggøres med de samme begrundelser som betaling, der har fundet sted efter den senest mulige betalingsfrist. Der bør derfor ikke fastsættes bestemmelser om forholdsmæssig nedsættelse af disse tidlige betalinger. Der bør dog gøres en undtagelse i tilfælde, hvor sektorlovgivningen for landbrug tillader forskudsbetaling op til et vist maksimumbeløb.
- (5) Kommissionen foretager månedlige eller andre periodiske udbetalinger til medlemsstaterne på grundlag af de udgiftsanmeldelser, medlemsstaterne har fremsendt. Kommissionen bør dog tage hensyn til de indtægter, som betalingsorganerne opbeholder på vegne af Unionens budget. Derfor bør der fastsættes regler for modregning af udgifter og indtægter, der er afholdt eller opbeholdt inden for rammerne af EGFL og ELFUL.
- (6) Hvis Unionens budget ikke er vedtaget ved regnskabsårets begyndelse, kan der i henhold til artikel 16, stk. 2, tredje afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 966/2012 ⁽¹⁾ for hvert kapitel foretages månedlige betalinger på indtil en tolvtedel af det foregående regnskabsårs godkendte bevillinger for det pågældende kapitel. For at fordele de disponible bevillinger ligeligt mellem medlemsstaterne bør det i så fald fastsættes, at de månedlige betalinger inden for rammerne af EGFL og de mellemliggende betalinger inden for rammerne af ELFUL i så fald erlægges som en procentdel af de udgiftsanmeldelser, som den enkelte medlemsstat har fremsendt, og at det restbeløb, der ikke blev udnyttet i en måned, genfordeles ved Kommissionens afgørelser om månedlige eller mellemliggende betalinger.
- (7) De anvendte vekselkurser bør afhænge af, om der er fastsat en udløsende begivenhed i sektorlovgivningen for landbrug. For at undgå, at de medlemsstater, der ikke har indført euroen, anvender forskellige vekselkurser ved bogføring af modtagne indtægter eller støtte udbetalt til støttemodtagere i en anden valuta end euroen på den ene side og ved udarbejdelse af udgiftsanmeldelser foretaget af betalingsorganet på den anden side, bør de pågældende medlemsstater i deres anmeldelser af udgifter vedrørende EGFL anvende samme vekselkurs som i forbindelse med oppebørslen af indtægterne eller udbetalingen af støtte. For at forenkle de administrative formaliteter i forbindelse med inddrivelse vedrørende flere poster, bør der endvidere fastsættes en fælles vekselkurs til bogføring af disse inddrivelse.
- (8) For at Kommissionen kan kontrollere, at medlemsstaterne opfylder forpligtelsen til at beskytte Unionens finansielle interesser og sikre en effektiv anvendelse af den efterprøvede regnskabsafslutning som omhandlet i artikel 52 i forordning (EU) nr. 1306/2013, bør der fastsættes bestemmelser vedrørende kriterier og metoden for anvendelse af korrektioner. De forskellige slags korrektioner, jf. artikel 52 i forordning (EU) nr. 1306/2013, bør defineres, og der bør fastsættes principper for, hvorledes der tages højde for omstændighederne ved de enkelte sager, når korrektionerne fastsættes. Desuden bør der fastsættes regler for, hvordan beløb, som medlemsstaterne inddriver fra støttemodtagerne, krediteres fondene.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

- (9) Forordning (EU) nr. 1306/2013 vedrører kontrol af, om de foranstaltninger, der direkte eller indirekte indgår i ordningen for finansiering gennem EGFL, rent faktisk er blevet gennemført og på behørig vis, idet kontrollen foretages på grundlag af forretningspapirer fra støttemodtagerne eller de betalingspligtige. Forordningen bør ikke finde anvendelse på foranstaltninger, som i kraft af deres natur er uegnede til efterfølgende kontrol ved gennemgang af forretningspapirer, samt foranstaltninger, der vedrører betalinger i forbindelse med arealstøtte eller ikke har nogen forbindelse til forretningspapirer, der kan underlægges kontrol.
- (10) Talrige bestemmelser i Unionens landbrugsforordninger kræver, at der stilles sikkerhed for betalingen af et skyldigt beløb, hvis en forpligtelse ikke opfyldes. Erfaringerne har imidlertid vist, at dette krav i praksis fortolkes på vidt forskellige måder. For at undgå ulige konkurrencevilkår bør betingelserne for dette krav derfor fastsættes.
- (11) Udgifterne til sikkerheden såvel for den, der stiller sikkerheden, som for den ansvarlige myndighed kan være uforholdsmæssigt store sammenlignet med det beløb, sikkerheden stilles for, hvis dette beløb ligger under en vis grænse. De ansvarlige myndigheder bør derfor have ret til at afstå fra at kræve sikkerhed for betalingen af et beløb, der ligger under denne grænse. Endvidere bør den ansvarlige myndighed have bemyndigelse til at afstå fra at kræve sikkerhed såfremt den, der skal stille sikkerhed for betalingen af et beløb, har en status, som overflødiggør dette.
- (12) En ansvarlig myndighed bør have ret til at afslå at godkende en tilbudt sikkerhed, såfremt den ikke finder den tilfredsstillende.
- (13) Med forordning (EU) nr. 1306/2013 er bestemmelserne om, at der stilles en sikkerhed for betalingen af et skyldigt beløb, hvis en forpligtelse ikke bliver opfyldt, blevet styrket. Denne fælles horisontale retlige ramme bør suppleres med ensrettede bestemmelser om *force majeure* og om fortabelse eller frigivelse af sikkerhed. Kommissionens forordning (EF) nr. 376/2008 ⁽¹⁾ og Kommissionens forordning (EF) nr. 612/2009 ⁽²⁾ indeholder bestemmelser om frigivelse og fortabelse af sikkerhed inden for import- og eksportlicenser og eksportrestitutioner. De nye bestemmelser i nærværende forordning bør også gælde i disse sektorer. Af hensyn til klarheden og retssikkerheden bør de relevante bestemmelser i forordning (EF) nr. 376/2008 og (EF) 612/2009 udgå.
- (14) I gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2012 skelnes der mellem primære, sekundære eller underordnede krav, mens der i et begrænset antal af Kommissionens forordninger kun refereres til primære krav. Manglende opfyldelse af kravene har medført hel eller delvis fortabelse af den stillede sikkerhed for det pågældende krav, som blev beregnet på baggrund af komplicerede udregningsmetoder, og dette har skabt forvirring. Det er under fuld hensyntagen til proportionalitetsprincippet muligt at indføre en enklere måde at beregne fortabelse i konkrete situationer, hvor en forpligtelse ikke er opfyldt, ikke er opfyldt til tiden, eller hvor dokumentationen for at en forpligtelse er opfyldt, ikke er forelagt inden for tidsfristen.
- (15) I mange bestemmelser i sektorlovgivningen for landbrug er det fastsat, at sikkerheden fortages, hvis en sikret forpligtelse misligholdes, uden at der skelnes mellem de forskellige typer overtrædelser. For at undgå forskelsbehandling bør der sondres mellem konsekvenserne af misligholdelse af de forskellige forpligtelser. Det bør navnlig fastsættes, at i særlige tilfælde fortages kun en del af sikkerheden.
- (16) Der bør ikke skelnes mellem konsekvenserne af manglende opfyldelse af en forpligtelse på baggrund af, om der er modtaget forskud eller forudbetaling eller ej. Sikkerhedsstillelse for forskud og forudbetaling bør derfor være omfattet af særskilte regler.
- (17) Den udløsende begivenhed for vekselkurserne i de forskellige situationer, der forekommer inden for rammerne af sektorlovgivningen for landbrug, bør med forbehold af de præciseringer eller fravigelser, der i givet fald måtte være fastsat i reglerne for de pågældende sektorer, fastlægges på basis af de kriterier, der er anført i artikel 106, stk. 5, i forordning (EU) nr. 1306/2013.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 376/2008 af 23. april 2008 om fælles gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser og forudfastsættelsesattester for landbrugsprodukter (EUT L 114 af 26.4.2008, s. 3).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 612/2009 af 7. juli 2009 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter (EUT L 186 af 17.7.2009, s. 1).

- (18) For samtlige priser eller beløb, der skal fastsættes som led i samhandelen med tredjelande, er antagelsen af toldangivelsen den udløsende begivenhed, der er bedst egnet til at nå det pågældende økonomiske mål. Det samme gælder for eksportrestitutioner og for fastsættelsen af indgangsprisen for frugt og grøntsager i Unionen, der danner grundlag for tarifiering af produkterne i den fælles toldtarif. Den udløsende begivenhed bør derfor vedtages.
- (19) For produktionsrestitutioner er den udløsende begivenhed for vekselkursen oftest knyttet til gennemførelsen af visse specifikke formaliteter. For at harmonisere reglerne bør det fastsættes, at den udløsende begivenhed er den dato, hvor produkterne erklæres at have nået det krævede bestemmelsessted, hvor et sådant bestemmelsessted er påkrævet, og i alle andre tilfælde betalingsorganets godkendelse af ansøgningen om betaling af restitution.
- (20) For støtte, der ydes pr. afsat produktmængde eller pr. produktmængde for produkter til specifik anvendelse, er den forpligtelse, der skal opfyldes med henblik på ydelse af støtten, en begivenhed, der garanterer den rette anvendelse af de pågældende produkter. Den pågældende erhvervsdrivendes overtagelse af produkterne er en betingelse for, at de kompetente myndigheder kan gennemføre de fornødne kontroller af den erhvervsdrivendes regnskaber og garantere en ensartet behandling af sager. Den udløsende begivenhed for vekselkursen bør derfor fastlægges i forhold til overtagelsen af produkterne.
- (21) For anden støtte, der ydes inden for landbrugssektoren, kan der være stor forskel fra situation til situation. Sådant støtte ydes dog altid på basis af en ansøgning og inden for frister, der er fastsat i lovgivningen. Den udløsende begivenhed for vekselkursen bør derfor i disse tilfælde fastsættes som fristen for indgivelse af ansøgninger.
- (22) For tilskud, støtte og præmier i vinsektoren bør den udløsende begivenhed for vekselkursen afhængigt af det enkelte tilfælde knyttes til produktionsårets begyndelsesdato, afslutningen af bestemte transaktioner eller en bestemt dato. Den udløsende begivenhed, der skal benyttes, bør derfor præciseres i hver enkelt situation.
- (23) De situationer, der lægges til grund ved fastlæggelsen af den udløsende begivenhed, er meget forskellige fra sektor til sektor. Den udløsende begivenhed bør derfor fastlægges afhængigt af den enkelte situation og de enkelte foranstaltninger inden for de pågældende landbrugssektorer, især for støtte til mælk og mejeriprodukter, skolefrugtordningen, sukkersektoren, salgsfremmende kampagner og visse foranstaltninger i frugt- og grøntsagssektoren.
- (24) For beløb, der ydes i struktur- eller miljøsammenhæng, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 ⁽¹⁾, og for beløb, der godkendes i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 ⁽²⁾, hvor udbetalingen er sikret ved de programmer til udvikling af landdistrikterne, der er godkendt i henhold til forordning (EU) nr. 1305/2013, fastsættes beløbene for et regnskabsår eller et kalenderår. Det økonomiske mål er derfor nået, hvis den udløsende begivenhed for vekselkursen er fastlagt for det pågældende år. På basis heraf bør den udløsende begivenhed fastlægges til den 1. januar i det år, hvor afgørelsen om tildeling af støtte træffes.
- (25) For forskud og sikkerheder fastsættes de beløb, der skal betales, og sikkerhedsbeløbene i euro i overensstemmelse med sektorlovgivningen for landbrug. Vekselkursen, der anvendes for disse beløb, bør derfor fastsættes tæt på datoen for betaling af forskuddet eller datoen for oprettelse af sikkerhederne. Benyttes der sikkerheder, bør sikkerhedsbeløbet også dække alle de risici, for hvilke de er blevet oprettet. Den udløsende begivenhed for vekselkursen bør under disse omstændigheder enten fastlægges på baggrund af datoen for forskuddets fastsættelse eller for sikkerhedens oprettelse eller datoen for forskuddets eller sikkerhedens betaling.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 af 17. december 2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 487).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20. september 2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT L 277 af 21.10.2005, s. 1).

- (26) I overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 ⁽¹⁾ frigør Kommissionen automatisk budgetforpligtelsen vedrørende et program for udvikling af landdistrikter for perioden 2007-2013, som ikke er udnyttet ved udgangen af det andet år efter det år, hvor budgetforpligtelsen er indgået. Ved forordning (EU) nr. 1306/2013 er denne bestemmelse ændret, og den automatiske frigørelse fastsat til udgangen af det tredje år efter det år, hvor budgetforpligtelsen er indgået. For at sikre overensstemmelse bør reglen N+2 under programmerne for udvikling af landdistrikterne for perioden 2007-2013 fortsat finde anvendelse, og der bør følgelig fastsættes overgangsbestemmelser. Ligeledes bør de mellemliggende betalinger under programmerne for udvikling af landdistrikter for perioden 2007-2013 overholde det samlede beløb for ELFUL's deltagelse, som er tildelt hver af prioriteterne for hele den periode, det pågældende program dækker. For at sikre kontinuitet i forvaltningen af disse programmer bør nævnte overgangsbestemmelser desuden finde anvendelse fra den 1. januar 2014.

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

BETALINGSORGANER OG ANDRE ORGANER

Artikel 1

Betingelser for godkendelse af betalingsorganer

1. Betalingsorganer med ansvar for forvaltning og kontrol af udgifter som omhandlet i artikel 7, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1306/2013 giver med hensyn til de betalinger, de foretager, og hvad angår meddelelse og opbevaring af oplysninger, tilstrækkelig garanti for, at:

- a) det kontrolleres, at ansøgningerne er berettigede og i forbindelse med udvikling af landdistrikter, at proceduren for tildeling af støtte er fulgt, og at de er i overensstemmelse med EU-reglerne, inden de pågældende udgifter anvises til betaling
- b) betalingerne bogføres korrekt og fuldstændigt
- c) den kontrol, der er foreskrevet i EU-lovgivningen, gennemføres
- d) de nødvendige dokumenter indgives i rette tid og i den form, der foreskrives i EU-lovgivningen
- e) dokumenterne er tilgængelige og opbevaret på en måde, der sikrer, at de er fuldstændige, gyldige og læsbare på lang sigt, herunder elektroniske dokumenter i den i EU-lovgivningen omhandlede forstand.

2. Medlemsstaterne godkender som betalingsorganer kontorer og organer, der opfylder de i stk. 1 omhandlede betingelser. For at blive godkendt skal et betalingsorgan desuden have en administrativ organisation og et internt kontrolsystem, som opfylder de kriterier, der er fastsat i bilag I («godkendelseskriterier») vedrørende:

- a) interne forhold
- b) kontrolaktiviteter
- c) information og kommunikation
- d) overvågning.

Medlemsstaterne kan fastlægge yderligere godkendelseskriterier af hensyn til betalingsorganets størrelse, ansvarsområder og andre særegenskaber.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21. juni 2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (EUT L 209 af 11.8.2005, s. 1).

*Artikel 2***Betingelser for godkendelse af koordineringsorganer**

1. Når mere end et betalingsorgan godkendes i overensstemmelse med artikel 7, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1306/2013, træffer den pågældende medlemsstat på ministerplan en formel beslutning om at godkende koordineringsorganet, efter at den har forvisset sig om, at organets administrative ordninger giver tilstrækkelig sikkerhed for, at organet kan udføre de opgaver, der er omhandlet i nævnte artikel.
2. For at blive godkendt skal koordineringsorganet have fastlagt procedurer, som sikrer, at:
 - a) anmeldelser til Kommissionen baseres på oplysninger fra behørigt bemyndigede kilder
 - b) anmeldelser til Kommissionen er behørigt godkendt før fremsendelsen
 - c) der findes et egentligt revisionsspor til støtte for de oplysninger, der fremsendes til Kommissionen
 - d) de oplysninger, der modtages og fremsendes, opbevares på sikker vis enten på papir eller i elektronisk form.

*Artikel 3***Betalingsorganernes forpligtelser for så vidt angår offentlig intervention**

1. Betalingsorganerne omhandlet i artikel 7, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1306/2013 forvalter og kontrollerer operationerne vedrørende interventionsforanstaltninger i form af offentlig oplagring under deres ansvar på de betingelser, der er fastsat i bilag II til denne forordning og i påkommende tilfælde i sektorlovgivningen for landbrug, navnlig på grundlag af de minimumsprocentsatser for kontrol, der er fastsat i nævnte bilag.

Betalingsorganerne kan uddelegere deres beføjelser på dette område til interventionsorganer, som opfylder de betingelser for godkendelse, der er fastsat i punkt 1.C i bilag I til denne forordning eller intervenere via andre betalingsorganer.

2. Betalings- og interventionsorganerne kan, uden at det berører deres generelle ansvar for offentlig oplagring:
 - a) overdrage forvaltningen af visse offentlige oplagringsforanstaltninger til fysiske eller juridiske personer, som oplagrer landbrugsinterventionsprodukter (»oplagringsvirksomheder«)
 - b) bemyndige fysiske eller juridiske personer til at udføre visse særlige opgaver, der er fastsat i sektorlovgivningen for landbrug.

Hvis betalingsorganerne overdrager forvaltningen til oplagringsvirksomheder, jf. stk. 2, litra a), foregår denne forvaltning obligatorisk i henhold til oplagringskontrakter på grundlag af de forpligtelser og generelle principper, der er fastsat i bilag III.

3. Betalingsorganerne har for så vidt angår offentlig oplagring navnlig følgende forpligtelser:
 - a) de skal føre lagerregnskab og finansielle regnskaber for hvert produkt, der er omfattet af en interventionsforanstaltning i form af offentlig oplagring, på grundlag af de operationer, de gennemfører fra den 1. oktober et givet år til den 30. september det følgende år; denne periode benævnes »bogføringsåret«
 - b) de skal føre en liste over de oplagringsvirksomheder, som de har indgået en kontrakt med om offentlig oplagring. Denne liste indeholder henvisninger, som gør det muligt præcist at identificere alle oplagringsstederne, deres kapacitet, numre på lagerhaller, kølerum og siloer samt planer og skemaer

- c) de skal stille de standardkontrakter, der anvendes ved offentlig oplagring, reglerne for oplagringsvirksomhedernes overtagelse, oplagring og udlagring af produkter samt bestemmelserne om oplagringsvirksomhedernes ansvar til rådighed for Kommissionen
- d) de skal elektronisk føre et centralt lagerregnskab med henvisning til alle oplagringssteder, alle produkter og alle mængder og kvaliteter af de forskellige produkter, for hvert produkts vedkommende med angivelse af vægt (eventuelt netto- og bruttovægt) eller mængde
- e) de skal gennemføre alle operationer vedrørende oplagring, opbevaring, transport eller overførsel af interventionsprodukter i henhold til EU-retsfor skrifterne og den nationale lovgivning, uden at det ansvar, der påhviler køberne, de øvrige betalingsorganer, som intervenserer i forbindelse med en operation, eller de personer, der er bemyndiget dertil, herved indskrænkes
- f) de skal året igennem, på vilkårlige tidspunkter og uanmeldt foretage kontrol på de steder, hvor interventionsprodukterne er oplagret. Under forudsætning af at formålet med kontrollen ikke derved bringes i fare, kan der imidlertid gives et varsel, som begrænses til det absolutte minimum. Et sådant varsel må, undtagen i behørigt begrundede tilfælde, ikke overstige 24 timer
- g) de skal hvert år foretage en beholdningsopgørelse på de betingelser, der er fastsat i artikel 4.

Når regnskaberne for offentlig oplagring af et eller flere produkter i en medlemsstat forvaltes af flere betalingsorganer, konsolideres det lagerregnskab og de finansielle regnskaber, der er omhandlet i litra a) og d), på nationalt plan, inden de tilsvarende oplysninger meddeles Kommissionen.

4. Betalingsorganerne træffer alle foranstaltninger til at sikre:

- a) hensigtsmæssig opbevaring af produkter, der er omfattet af EU-interventionsforanstaltninger, ved mindst én gang årligt at kontrollere de oplagrede produkters kvalitet
- b) interventionslagrenes fuldstændighed.

5. Betalingsorganerne giver omgående Kommissionen meddelelse om:

- a) tilfælde, hvor en forlængelse af et produkts oplagringsperiode kan føre til, at det forringes
- b) mængdemæssige tab eller forringelse af produktet efter naturkatastrofer.

Når Kommissionen får kendskab til en situation som omhandlet i første afsnit, litra a) eller b), træffes der passende afgørelser:

- a) hvad angår de situationer, der er omhandlet i første afsnit, litra a), efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 ⁽¹⁾
- b) hvad angår de situationer, der er omhandlet i første afsnit, litra b), efter undersøgelsesproceduren i artikel 116, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1306/2013.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671).

6. Betalingsorganerne bærer de finansielle følger af en uhensigtsmæssig opbevaring af det produkt, der er genstand for EU-intervention, især som følge af uegnede oplagringsmetoder. Betalingsorganerne er finansielt ansvarlige, hvis de ikke opfylder deres forpligtelser, uden at dette indskrænker deres mulighed for at rejse søgsmål over for oplagringsvirksomheden.

7. Betalingsorganet giver Kommissionens ansatte og personer, som den har bemyndiget dertil, permanent adgang til regnskaberne for offentlig oplagring og alle dokumenter, kontrakter og filer, der er udarbejdet eller modtaget som led i interventionen, enten elektronisk eller på betalingsorganets hovedsæde.

Artikel 4

Beholdningsopgørelse

1. Betalingsorganerne udarbejder i løbet af hvert bogføringsår en beholdningsopgørelse for hvert produkt, som har været genstand for EU-intervention.

De sammenholder beholdningsopgørelsens resultater med de regnskabsmæssige data. De mængdemæssige forskelle, der konstateres, og de beløb, som følger af de kvalitative forskelle, der påvises under kontrollen, bogføres i henhold til de regler, der er vedtaget i overensstemmelse med artikel 46, stk. 6, litra a), i forordning (EU) nr. 1306/2013.

2. Ved anvendelse af stk. 1 svarer mankoer som følge af normale oplagringsoperationer til forskellen mellem de teoretiske lagre, der følger af den regnskabsmæssige beholdningsopgørelse, på den ene side og det faktiske lager opgjort på grundlag af den beholdningsopgørelse, der er fastsat i stk. 1, eller det regnskabsmæssige lager, der står tilbage, når det faktiske lager i en lagerbygning er opbrugt på den anden side, og de er desuden omfattet af de tolerancer, der er fastsat i bilag IV.

KAPITEL II

FINANSIEL FORVALTNING

Artikel 5

Manglende overholdelse af den sidste betalingsfrist

1. I henhold til undtagelserne omhandlet i artikel 40, første afsnit, i forordning (EU) nr. 1306/2013 og i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet finansieres udgifter, der er betalt efter udløbet af betalingsfristerne, for så vidt angår Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL), af Unionen på de betingelser, der er fastsat i denne artikels stk. 2-6.

2. Tegner udgifter, der betales efter fristernes udløb, sig for højst 5 % af de udgifter, der betales rettidigt, foretages der ingen nedsættelse af de månedlige betalinger.

Tegner udgifter, der betales efter fristernes udløb, sig for mere end marginen på 5 %, betales yderligere udgifter, der betales for sent, efter følgende regler:

- a) udgifter, der betales i den første måned efter den måned, hvor betalingsfristen udløber, nedsættes med 10 %
- b) udgifter, der betales i den anden måned efter den måned, hvor betalingsfristen udløber, nedsættes med 25 %
- c) udgifter, der betales i den tredje måned efter den måned, hvor betalingsfristen udløber, nedsættes med 45 %
- d) udgifter, der betales i den fjerde måned efter den måned, hvor betalingsfristen udløber, nedsættes med 70 %

e) udgifter, der betales senere end den fjerde måned efter den måned, hvor betalingsfristen udløber, nedsættes med 100 %.

3. Uanset stk. 2 gælder følgende betingelser for direkte betalinger, der henhører under det loft, der er omhandlet i artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 ⁽¹⁾:

a) når margenen i første afsnit i stk. 2 ikke er udnyttet helt for betalinger, der er foretaget for år N, senest den 15. oktober i år N+1, og den resterende del af denne margen overskrider 2 %, nedsættes margenen til 2 %

b) i løbet af et regnskabsår N+1 kan direkte betalinger, bortset fra betalinger i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013 ⁽²⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 229/2013 ⁽³⁾ for kalenderår N-1 eller tidligere, der er foretaget efter betalingsfristen, kun finansieres af EGFL, hvis det samlede beløb af direkte betalinger, der er foretaget i regnskabsåret N+1, i givet fald korrigeret til beløbene før tilpasningen som omhandlet i artikel 26 i forordning (EU) 1306/2013, ikke overstiger det loft, der er fastsat i bilag III til forordning (EU) nr. 1307/2013 for kalenderåret N, i overensstemmelse med artikel 7 i samme forordning

c) udgifter, der overstiger margenerne i litra a) eller b), nedsættes med 100 %.

De godtgørelsesbeløb, der er nævnt i artikel 26, stk. 5, i forordning (EU) nr. 1306/2013, lades ude af betragtning ved kontrol af, om betingelsen i dette stykkes første afsnit, litra b), er opfyldt.

4. Kommissionen anvender en anden tidsramme end den i stk. 2 og 3 fastsatte og/eller lavere eller ingen nedsættelses-satser, hvis der opstår særlige forvaltningsforhold for visse foranstaltninger, eller hvis medlemsstaterne fremlægger dokumenterede begrundelser.

Første afsnit gælder dog ikke for udgifter, der overstiger margenen i stk. 3, litra b).

5. Kontrollen med at betalingsfristerne i forbindelse med de månedlige betalinger overholdes, foretages to gange hvert regnskabsår:

a) for de udgifter, der er afholdt indtil den 31. juli

b) for de udgifter, der er afholdt indtil den 15. oktober.

Der tages hensyn til eventuelle overskridelser, der finder sted i august, september og oktober, ved beslutningen om regnskabsafslutning, jf. artikel 51 i forordning (EU) nr. 1306/2013.

6. De nedsættelser, der er nævnt i denne artikel foretages uden at foregribe den senere afgørelse om efterprøvende regnskabsafslutning, jf. artikel 52 i forordning (EU) nr. 1306/2013.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 af 17. december 2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landsbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 637/2008 og Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 608).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013 af 13. marts 2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i Unionens fjernområder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 247/2006 (EUT L 78 af 20.3.2013, s. 23).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 229/2013 af 13. marts 2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1405/2006 (EUT L 78 af 20.3.2013, s. 41).

*Artikel 6***Manglende overholdelse af den første betalingsfrist**

Hvis det er tilladt for medlemsstaterne, for så vidt angår EGFL, at udbetale forskud op til et bestemt maksimumsbeløb inden den første betalingsdato, der er fastsat i sektorlovgivningen for landbrug, betragtes alle udgifter over dette maksimumsbeløb som foretaget før den første betalingsdato. I henhold til undtagelserne i artikel 40, første afsnit, i forordning (EU) nr. 1306/2013, er sådanne udgifter berettiget til finansiering fra Unionen efter en nedsættelse på 10 %.

*Artikel 7***Udligning foretaget af betalingsorganer**

1. Kommissionen udbetaler i overensstemmelse med sin afgørelse om månedlige udbetalinger, der træffes i henhold til artikel 18, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1306/2013, den resterende del af de udgifter, som hver medlemsstat har anmeldt, med fradrag af de formålsbestemte indtægter, som den pågældende medlemsstat har anført i den samme udgiftsanmeldelse. Denne modregning betragtes som oppebørsel af de tilsvarende indtægter.

De forpligtelsesbevillinger og betalingsbevillinger, som de formålsbestemte indtægter medfører, stilles til rådighed, så snart indtægterne opføres på budgetposterne. Dette sker samtidig med bogføringen af de formålsbestemte indtægter senest to måneder efter modtagelsen af de regnskaber, som medlemsstaterne har sendt i overensstemmelse med reglerne i artikel 43, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1306/2013.

2. Hvis de beløb, der er nævnt i artikel 43, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 1306/2013, er blevet tilbageholdt før udbetalingen af den støtte, som uregelmæssighederne eller forsømmeligheden vedrører, fratrækkes de den tilsvarende udgift.

3. De bidrag fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), som inddrives hos modtagerne i forbindelse med et bestemt program for udvikling af landdistrikter i en referenceperiode, fratrækkes det beløb, som ELFUL skal betale, i udgiftsanmeldelsen for den pågældende periode.

4. De større eller mindre beløb, der i givet fald følger af regnskabsafslutningen omhandlet i artikel 51 i forordning (EU) nr. 1306/2013, som kan genanvendes til programmet for udvikling af landdistrikter, lægges til eller trækkes fra beløbet for ELFUL's deltagelse, når den første erklæring efter afgørelsen om regnskabsafslutning er udarbejdet.

5. EGFL's finansiering er lig med de udgifter, der er beregnet på grundlag af de elementer, som er meddelt af betalingsorganet, med fradrag af eventuelle indtægter fra interventionsforanstaltninger, valideret via Kommissionens IT-system og anført i betalingsorganets udgiftsanmeldelse.

*Artikel 8***Sen vedtagelse af Unionens budget**

1. For så vidt angår EGFL, gælder det, at hvis Unionens budget ikke er vedtaget ved regnskabsårets begyndelse, erlægges de månedlige betalinger, jf. artikel 18 i forordning (EU) nr. 1306/2013, som en procentdel af de udgiftsanmeldelser, der er modtaget fra medlemsstaterne, pr. udgiftskapitel, under overholdelsen af lofterne i artikel 16 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012. Kommissionen genfordeler det restbeløb, som medlemsstaterne ikke har fået godtgjort, ved afgørelser om senere godtgørelser.

2. For så vidt angår ELFUL, gælder det, at hvis Unionens budget ikke er vedtaget ved regnskabsårets begyndelse:

a) erlægges de mellemliggende betalinger omhandlet i artikel 36 i forordning (EU) nr. 1306/2013 proportionelt med de disponible bevillinger som en procentdel af de udgiftsanmeldelser, der er modtaget vedrørende hvert enkelt program for udvikling af landdistrikter. Kommissionen genfordeler det restbeløb, som medlemsstaterne ikke har fået godtgjort, ved de senere mellemliggende betalinger.

- b) hvad angår budgetbevillingerne omhandlet i artikel 33 i forordning (EU) nr. 1306/2013 skal de første årlige rater efter vedtagelsen af programmerne for udvikling af landdistrikter overholde rækkefølgen for vedtagelse af disse programmer. Budgetforpligtelserne for de efterfølgende årlige rater foretages, efterhånden som de pågældende forpligtelser opbruges. Kommissionen kan indgå delvise årlige forpligtelser vedrørende programmer for udvikling af landdistrikter, hvis de disponible forpligtelsesbevillinger er begrænsede. Der skal først indgås forpligtelser for disse programmeres resterende saldo, når yderligere forpligtelsesbevillinger bliver disponible.

Artikel 9

Udsættelse af månedlige betalinger

Kommissionen kan efter at have informeret de berørte medlemsstater udsætte de månedlige betalinger til medlemsstaterne, jf. artikel 18 i forordning (EU) nr. 1306/2013, hvis den modtager meddelelserne i artikel 102, stk. 1, litra c), nr. i) og ii), i nævnte forordning for sent, eller de indeholder uoverensstemmelser, som kræver yderligere kontrol.

Artikel 10

Suspension af betalinger i tilfælde af for sen indsendelse

1. Suspension af betalinger, jf. artikel 42 i forordning (EU) nr. 1306/2013, finder anvendelse på de foranstaltninger, der er anført i bilag V til denne forordning.
2. For så vidt angår EGFL, gælder følgende satser for suspension af betalinger:
 - a) hvis resultaterne af kontrollerne ikke er indsendt inden den 15. oktober, 1 % af udgifterne for hvilke de relevante oplysninger ikke er indsendt til tiden
 - b) hvis resultaterne af kontrollerne ikke er indsendt inden den 1. december, 1,5 % af udgifterne for hvilke de relevante oplysninger ikke er indsendt til tiden.
3. For så vidt angår ELFUL, gælder følgende satser for suspension af betalinger:
 - a) hvis resultaterne af kontrollerne ikke er indsendt inden den 15. oktober, 1 % af udgifterne for hvilke de relevante oplysninger ikke er indsendt til tiden
 - b) hvis resultaterne af kontrollerne ikke er indsendt inden den 15. januar, 1,5 % af udgifterne for hvilke de relevante oplysninger ikke er indsendt til tiden.

Artikel 11

Vekselkurs, der anvendes ved udarbejdelse af udgifts anmeldelser

1. Hvad angår EGFL, anvender medlemsstater, der ikke har indført euroen, i henhold til artikel 106, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1306/2013 ved udarbejdelsen af udgifts anmeldelser samme vekselkurs, som de anvendte ved udbetalingen af støtte eller oppebørslen af indtægter, jf. kapitel V og sektorlovgivningen for landbrug. Hvad angår de afgørelser om regnskabsafslutning, der er omhandlet i artikel 51 og 52 i forordning (EU) nr. 1306/2013, anvender medlemsstaterne den første vekselkurs, som Den Europæiske Centralbank har fastsat efter datoen for vedtagelsen af nævnte afgørelse.

I andre tilfælde end dem, der er omhandlet i første afsnit, navnlig i forbindelse med programmer for salgsmarkedsføring, som er vedtaget i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 3/2008 ⁽¹⁾, salgsmarkedsføring i vinsektoren samt poster, for hvilke den udløsende begivenhed ikke er fastsat i sektorlovgivningen for landbrug, anvendes den næstseneste vekselkurs, som Den Europæiske Centralbank har fastsat før den måned, for hvilken udgiften eller den formålsbestemte indtægt anmeldes.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 3/2008 af 17. december 2007 om oplysningskampagner og salgsmarkedsføring for landbrugsprodukter på det indre marked og i tredjelande (EUT L 3 af 5.1.2008, s. 1).

2. Hvad angår programmerne for udvikling af landdistrikter, anvender medlemsstater, der ikke hører til eurozonen, ved udarbejdelsen af udgiftsanmeldelser i euro, til hver betaling eller inddrivelse den næstseneeste vekselkurs, der er fastsat af Den Europæiske Centralbank før den måned, i løbet af hvilken posteringerne er bogført i betalingsorganets regnskab.

KAPITEL III

REGNSKABSAFSLUTNING OG ANDEN KONTROL

Artikel 12

Kriterier og metoder til anvendelse af korrektioner i forbindelse med proceduren til efterprøvning af regnskabsafslutningen

1. Med henblik på at træffe en afgørelse i henhold til artikel 52, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1306/2013 vedrørende størrelsen på det beløb, der skal udelukkes fra finansiering fra Unionen, skelner Kommissionen mellem de beløb eller dele af beløb, der betragtes som uretmæssigt anvendt, og de beløb, der fastsættes ved hjælp af ekstrapolering eller standardsats-korrektioner.

For at fastslå, hvilke beløb der kan udelukkes fra Unionens finansiering, når Kommissionen konstaterer, at udgifterne ikke er afholdt i overensstemmelse med EU-lovgivningen, og for så vidt angår ELFUL i overensstemmelse med EU- eller national lovgivning, anvender Kommissionen sine egne resultater og tager hensyn til de oplysninger, som medlemsstaterne har forelagt i forbindelse med den efterprøvende regnskabsafslutning i overensstemmelse med artikel 52 i forordning (EU) nr. 1306/2013.

2. Kommissionen baserer udelukkelsen på de uretmæssigt anvendte beløb, hvis disse beløb kan identificeres med en i forhold til målet rimelig indsats. Når Kommissionen ikke med en i forhold til målet rimelig indsats kan identificere de uretmæssigt anvendte beløb, kan medlemsstaterne inden for de af Kommissionen fastsatte tidsfrister i den efterprøvende regnskabsafslutning indsende oplysninger om kontrollen af disse beløb på baggrund af en undersøgelse af hver enkelt sag, der potentielt er berørt af manglen. Kontrollen skal omfatte alle de afholdte udgifter, der overtræder gældende lovgivning, og som er bogført i Unionens budget. De indsendte oplysninger skal omfatte alle de enkelte beløb, der ikke er støtteberettigede på grund af den pågældende manglende overholdelse.

3. Når det ikke er muligt at identificere de uretmæssigt anvendte beløb i overensstemmelse med artikel 2, kan Kommissionen fastsætte de beløb, der skal udelukkes, ved hjælp af ekstrapolerede korrektioner. Medlemsstaterne kan for at sætte Kommissionen i stand til at fastslå de pågældende beløb inden for de af Kommissionen fastsatte frister i regnskabsafslutningen fremsende en beregning af de beløb, der skal udelukkes fra Unionens finansiering, med udgangspunkt i en statistisk ekstrapolation af resultaterne fra en række stikprøvekontroller. Disse stikprøver udtages fra den population, hvor det med rimelighed kan forventes, at den pågældende manglende overholdelse forekommer.

4. For at kunne tage resultaterne af de af medlemsstaterne indsendte beregninger i betragtning, jf. stk. 2 og 3, skal Kommissionen være i stand til at:

a) vurdere identificerings- eller ekstrapolationsmetoderne, som medlemsstaterne udførligt skal beskrive

b) kontrollere den i stk. 3 omtalte stikprøves repræsentativitet

c) kontrollere indholdet og resultatet af identificeringen eller ekstrapolationen

d) indhente tilstrækkeligt og relevant revisionsbevis for de tilgrundliggende data.

5. Ved anvendelse af stk. 3 kan medlemsstaterne anvende betalingsorganernes kontrolstatistikker, der bekræftes af certificeringsorganet, eller sidstnævntes vurdering af fejlniveauet i forbindelse med revision, jf. artikel 9 i forordning (EU) nr. 1306/2013, forudsat at:

a) Kommissionen er tilfreds med certificeringsorganets arbejde, både for så vidt angår revisionsstrategien og indholdet samt omfanget og kvaliteten af det egentlige revisionsarbejde

- b) anvendelsesområdet for certificeringsorganets arbejde stemmer overens med anvendelsesområdet for den pågældende undersøgelse af efterprøvningen af regnskabsafslutningen, navnlig for så vidt angår foranstaltninger og ordninger
- c) der i vurderingen er taget højde for størrelsen på eventuelle sanktioner, der burde være blevet pålagt.

6. Hvis betingelserne for at fastsætte de beløb, der skal udelukkes fra Unionens finansiering, jf. stk. 2 og 3, ikke opfyldes, eller hvis sagen udspiller sig, således at de beløb, der skal udelukkes, ikke kan fastlægges på baggrund af nævnte stykker, anvender Kommissionen den relevante standardsatskorrektion under hensyntagen til overtrædelsens art og alvor samt sin egen vurdering af den økonomiske skade, der er påført Unionen.

Standardsatskorrektionen fastlægges under hensyntagen til navnlig typen af manglende overholdelse. Der skelnes mellem kontrolmangler i hovedkontroller og støttekontroller:

- a) hovedkontrol er administrativ kontrol og kontrol på stedet, der er nødvendig for at bestemme støtteberettigelsen og den relevante anvendelse af nedsættelser og sanktioner
- b) støttekontrol er alle andre administrative operationer, der er nødvendige for den korrekte behandling af ansøgninger.

Hvis der inden for rammerne af den samme efterprøvende regnskabsafslutning påvises forskellige tilfælde af overtrædelser, der hver især kan udløse forskellige standardsatskorrektioner, finder kun den højeste standardsatskorrektion anvendelse.

7. Ved fastsættelse af standardsatskorrektionen tager Kommissionen særligt hensyn til følgende forhold, der på grund af manglernes grovhed udgør en større risiko for at skade Unionens budget:

- a) en eller flere hovedkontroller er ikke foretaget eller foretaget så dårligt eller så sjældent, at de er ineffektive til at fastslå en ansøgnings retmæssighed eller forebygge uregelmæssigheder, eller
- b) der er konstateret tre eller flere mangler inden for det samme kontrolsystem, eller
- c) medlemsstaten anvender ikke et kontrolsystem eller anvender det meget mangelfuldt, og der kan påvises mange uregelmæssigheder og forsømmelser med hensyn til at forhindre ulovlig eller svigagtig praksis, eller
- d) der er allerede anvendt en korrektion for den pågældende medlemsstat for lignende mangler inden for den samme sektor under hensyntagen til korrigerende eller kompenserende foranstaltninger, som medlemsstaten allerede måtte have truffet.

8. Hvis medlemsstaten fremlægger objektive elementer, der ikke opfylder kravene i denne artikels stk. 2 og 3, men som påviser, at fondenes maksimale tab derved ville være mindre, end hvis der anvendtes en lavere standardsats end den foreslåede, anvender Kommissionen den lavere standardsats for at afgøre hvilket beløb, der skal udelukkes fra Unionens finansiering i henhold til artikel 52 i forordning (EU) nr. 1306/2013.

9. De beløb, der faktisk inddrives fra støttemodtagere og krediteres fondene før den pågældende frist, der fastsættes af Kommissionen under den efterprøvende regnskabsafslutning, fratrækkes det beløb, som Kommissionen træffer afgørelse om at udelukke fra Unionens finansiering i henhold til artikel 52 i forordning (EU) nr. 1306/2013.

*Artikel 13***Forpligtelser i forbindelse med inddrivelsesprocedurer**

Når inddrivelsesproceduren omhandlet i artikel 54, stk. 2, første afsnit, i forordning (EU) nr. 1306/2013 er afsluttet, skal medlemsstaten:

- a) indbetale 50 % af de inddrevne beløb til EGFL, når omkostningerne til inddrivelse, jf. artikel 55, andet afsnit, i nævnte forordning, er fratrukket
- b) indbetale til ELFUL 50 % af de beløb, der enten inddrives efter programmet for udvikling af landdistrikter er afsluttet, eller inden programmet afsluttes, og som ikke kunne gentildeles i overensstemmelse med artikel 56 i forordning (EU) nr. 1306/2013.

*Artikel 14***Kontrol af transaktionerne**

Kontrolsystemet i kapitel III i afsnit V i forordning (EU) nr. 1306/2013 finder ikke anvendelse på de foranstaltninger, der er opført i bilag VI til denne forordning.

KAPITEL IV

SIKKERHEDSSTILLELSE

AFDELING 1

Anvendelsesområde og terminologi*Artikel 15***Anvendelsesområde**

Dette kapitel finder anvendelse i alle de tilfælde, hvor sektorlovgivningen for landbrug indeholder bestemmelser om en sikkerhedsstillelse, uanset om udtrykket »sikkerhed« anvendes.

Dette kapitel finder ikke anvendelse på sikkerhedsstillelse, som gives med det formål at garantere import- og eksportafgifter, jf. forordning (EF) nr. 2913/92 ⁽¹⁾.

*Artikel 16***Udtryk, der benyttes i dette kapitel**

I dette kapitel forstås ved:

- a) »ansvarlig myndighed«: enten den myndighed, som har beføjelse til at godkende sikkerheden, eller den myndighed, som er beføjet til at træffe afgørelse om, hvorvidt sikkerheden i henhold til den pågældende forordning frigives eller fortages
- b) »maksimumsgaranti«: en sikkerhed, der stilles over for den ansvarlige myndighed som garanti for opfyldelse af flere forpligtelser
- c) »den relevante del af det sikrede beløb«: den del af det sikrede beløb, som svarer til den mængde, for hvilken et krav er uopfyldt.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1).

AFDELING 2

Krav om sikkerhed

Artikel 17

Den ansvarlige part

Sikkerhed skal stilles af den eller for den, der er ansvarlig for betaling af et beløb, der er skyldigt, hvis en forpligtelse ikke opfyldes.

Artikel 18

Fravigelse af kravet om sikkerhedsstillelse

1. Den ansvarlige myndighed kan fravige kravet om sikkerhedsstillelse, hvis den, som er ansvarlig for forpligtelsens opfyldelse, er:

- a) et offentligt organ, der er ansvarlig for udførelsen af en offentlig myndigheds opgaver eller
- b) et privat organ, der udfører opgaver som omhandlet i litra a) under statsligt tilsyn.

2. Den ansvarlige myndighed kan fravige kravet om sikkerhedsstillelse, når det sikrede beløb er på under 500 EUR. I så fald forpligter den pågældende sig skriftligt til at betale et beløb på størrelse med den afståede sikkerhedsstillelse, hvis den tilsvarende forpligtelse ikke opfyldes.

Ved anvendelse af første afsnit beregnes værdien af sikkerheden på grundlag af alle de forpligtelser, der er forbundet med operationen.

Artikel 19

Betingelser vedrørende sikkerhedsstillelse

1. Den ansvarlige myndighed afslår sikkerheden eller kræver, at den udskiftes, hvis den mener, at denne er uhensigtsmæssig eller ikke i tilstrækkelig grad eller i et tilstrækkelig tidsrum frembyder den krævede sikkerhed.
2. Foretages der kontant indbetaling ved overførsel, betragtes sikkerheden først som stillet, når den ansvarlige myndighed har sikkerhed for at kunne disponere over beløbet.
3. En check, hvis indløsning garanteres af et pengeinstitut, der er godkendt af den ansvarlige myndighed i medlemsstaten, betragtes som kontant indbetaling. Den ansvarlige myndighed behøver ikke at indløse en sådan check, førend garantiperioden er ved at udløbe.

Checks ud over de i første afsnit omhandlede betragtes kun som sikkerhed, når den ansvarlige myndighed har sikkerhed for at kunne disponere over beløbet.

4. Gebyrer og andet, der beregnes af pengeinstitutter, betales af den, der stiller sikkerheden.
5. Sikkerhed i form af kontant indbetaling er ikke rentebærende for den, der har stillet den.

Artikel 20

Brug af euroen

1. Sikkerhed stilles i euro.
2. Hvis sikkerheden accepteres i en medlemsstat, der ikke har indført euroen, omregnes sikkerhedsbeløbet i euro til den pågældende nationale valuta i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel V. Den forpligtelse, sikkerheden vedrører, og beløb, der måtte blive tilbageholdt i tilfælde af uregelmæssigheder eller overtrædelser, fastsættes dog i euro.

*Artikel 21***Kautionisten**

1. Kautionisten skal have sin officielt registrerede bopæl eller være etableret inden for Unionen og være godkendt af den ansvarlige myndighed i den medlemsstat, hvor sikkerheden stilles, jf. dog traktatens bestemmelser om fri udveksling af tjenesteydelser. Kautionisten skal forpligtes ved en skriftlig kautionserklæring.
2. En skriftlig kautionserklæring skal mindst indeholde:
 - a) angivelse af den forpligtelse eller, såfremt der er tale om en maksimumsgaranti, den type eller de typer forpligtelser, hvis opfyldelse den skal sikre
 - b) angivelse af det maksimale beløb, som kautionisten er villig til at indestå for
 - c) erklæring om, at kautionisten hæfter solidarisk med den, der er ansvarlig for forpligtelsens opfyldelse, og forpligter sig til inden 30 dage efter påkrav fra den ansvarlige myndighed at betale ethvert beløb inden for garantiens grænser, som forfalder til betaling ved sikkerhedens fortabelse.
3. Er der allerede stillet en skriftlig maksimumsgaranti, træffer den ansvarlige myndighed afgørelse om, efter hvilken procedure hele eller en del af maksimumsgarantien skal afsættes til en bestemt forpligtelse.

*Artikel 22***Force majeure**

Enhver, der bærer ansvaret for en forpligtelse, for hvilken der stilles en sikkerhed, og som hævder, at forpligtelsen ikke er opfyldt som følge af force majeure, skal på en for de kompetente myndigheder tilfredsstillende måde dokumentere, at der er tale om force majeure. Hvis den kompetente myndighed anerkender, at der er tale om force majeure, annulleres forpligtelsen udelukkende med henblik på frigivelse af sikkerheden.

*Afdeling 3****Frigivelse og fortabelse af anden sikkerhedsstillelse end den i afdeling 4 omhandlede****Artikel 23***Fortabelse af sikkerhedsstillelse**

1. Den i artikel 66, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1306/2013 omhandlede forpligtelse gælder kravet om at udføre eller undlade at udføre en vis handling af grundlæggende betydning for formålet med den forordning, hvori kravet er fastlagt.
2. Hvis en forpligtelse ikke opfyldes, og der ikke er anført en frist for indfrielsen, fortabes sikkerheden, hvis den kompetente myndighed fastslår, at den ikke er blevet opfyldt.
3. Hvis opfyldelsen af en forpligtelse er underlagt en bestemt frist, og opfyldelsen først har fundet sted efter denne frist, fortabes sikkerheden.

I sådanne tilfælde fortabes sikkerheden med 10 % på én gang, forhøjet med en på det resterende beløb anvendt procentsats på:

- a) 2 % for hver kalenderdag, hvormed fristen overskrides, hvis forpligtelsen vedrører import af varer til et tredjeland
- b) 5 % for hver kalenderdag, hvormed fristen overskrides, hvis forpligtelsen vedrører varer, der føres ud af Unionens toldområde.

4. Hvis en forpligtelse er opfyldt rettidigt, og fremlæggelsen af dokumentation for opfyldelsen er underlagt en fast tidsfrist, fortabes den sikkerhed, der dækker denne forpligtelse, for hver kalenderdag hvormed nævnte tidsfrist overskrides i henhold til formlen $0,2/\text{fastsat tidsfrist}$ og under henvisning til artikel 25.

Hvis dokumentationen i første afsnit vedrører indgivelse af en opbrugt eller udløbet import- eller eksportlicens eller indgivelse af dokumentation for varer, der er ført ud af Unionens toldområde, fortabes 15 % af sikkerheden, hvis dokumentationen indgives efter den i første afsnit fastsatte frist, men senest den 730. kalenderdag efter licensens udløb. Efter de 730 kalenderdage fortabes den resterende sikkerhed helt.

Hvis dokumentationen i første afsnit omfatter indgivelse af en opbrugt eller udløbet eksportlicens med forudfastsættelse af restitutionen, fortabes sikkerheden som følger:

- a) 10 %, hvis licensen indgives mellem den 61. og den 90. kalenderdag efter licensens udløb
 - b) 50 %, hvis licensen indgives mellem den 91. og den 120. kalenderdag efter licensens udløb
 - c) 70 %, hvis licensen indgives mellem den 121. og den 150. kalenderdag efter licensens udløb
 - d) 80 %, hvis licensen indgives mellem den 151. og den 180. kalenderdag efter licensens udløb
 - e) 100 %, hvis licensen indgives efter den 180. kalenderdag efter licensens udløb.
5. Sikkerhedsbeløbet, som fortabes, afrundes til det første lavere beløb i hele euro eller gældende national valuta.

Artikel 24

Frigivelse af sikkerhedsstillelse

1. Når det af dokumentationen, som fremlægges i henhold til de specifikke EU-regler, fremgår, at en forpligtelse er opfyldt, eller at sikkerheden er delvis fortabt i henhold til artikel 66, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1306/2013 og artikel 23 i nærværende forordning, frigives den resterende del af sikkerheden straks.

2. Efter anmodning sker der delvis frigivelse af det sikrede beløb, hvis der fremlægges dokumentation for en delmængde af en vare, forudsat at denne delmængde ikke er mindre end en eventuel minimumsmængde, der er angivet i den forordning, der foreskriver sikkerhedsstillelsen, eller i mangel heraf, som bestemt af medlemsstaterne.

3. Er der ikke fastsat nogen frist for forelæggelse af den dokumentation, der er nødvendig for at det sikrede beløb kan frigives, er denne frist 365 kalenderdage fra fristen for opfyldelse af den forpligtelse, for hvilken sikkerheden blev stillet. Hvis der ikke er fastsat en sådan tidsfrist, er fristen 365 kalenderdage fra den dato, hvor alle forpligtelser er opfyldt.

Den i første afsnit fastsatte frist må ikke overstige 1 095 kalenderdage fra det tidspunkt sikkerheden blev fastsat for en bestemt forpligtelse.

Artikel 25

Tærskler

1. Det samlede beløb må ikke overstige 100 % af den sikkerhedsstillelse, der dækker den pågældende del af det sikrede beløb.

2. Den ansvarlige myndighed kan afstå fra at inddrage et beløb på under 100 EUR, hvis der i de nationale love eller administrative bestemmelser er fastsat tilsvarende regler for lignende tilfælde.

AFDELING 4

Sikkerhedsstillelse for forskud og forudbetaling

Artikel 26

Anvendelsesområde

Bestemmelserne i denne afdeling finder anvendelse i alle de tilfælde, hvor specifikke EU-regler fastsætter, at et beløb kan forudbetales, inden forpligtelsen, som er fastlagt med henblik på opnåelse af støtte eller en fordel, er opfyldt.

Artikel 27

Frigivelse af sikkerhedsstillelse

1. Sikkerhedsstillelsen frigives:

a) enten når den endelige ret til det udbetalte beløb er godtgjort

b) eller når det udbetalte beløb plus eventuelle tillæg som fastsat i den specifikke EU-lovgivning er blevet tilbagebetalt.

2. Såfremt der ikke inden for den fastsatte frist fremlægges dokumentation for, at der er opnået endelig ret til det udbetalte beløb, iværksætter den ansvarlige myndighed straks den i artikel 29 omhandlede procedure for fortabelse af sikkerhedsstillelsen.

Dog kan dokumentation i de tilfælde, hvor det er fastsat i specifik EU-lovgivning, fortsat fremlægges efter nævnte frists udløb mod delvis tilbagebetaling af sikkerhedsstillelsen.

KAPITEL V

BRUG AF EUROEN

Artikel 28

Eksportrestitutioner og samhandel med tredjelande

1. For beløb vedrørende indførsler og eksportafgifter, som er fastsat i euro ved EU-lovgivningen vedrørende den fælles landbrugspolitik, og som af medlemsstaterne skal anvendes i national valuta, er omregningskursen udtrykkelig lig med den kurs, der skal anvendes i henhold til artikel 18, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2913/92.

2. For eksportrestitutioner fastsat i euro og for priser og beløb udtrykt i euro i EU-lovgivningen vedrørende den fælles landbrugspolitik for så vidt angår samhandel med tredjelande, er antagelsen af toldangivelsen den udløsende begivenhed for vekselkursen.

3. Med henblik på beregningen af den faste importværdi for frugt og grøntsager, der er omhandlet i artikel 136, stk. 1, i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011⁽¹⁾, for at bestemme indgangsprisen i artikel 137, stk. 1, i samme forordning, er den udløsende begivenhed for vekselkursen for de repræsentative noteringer, der ligger til grund for beregningen af den faste importværdi, og den reduktion, der er omhandlet i artikel 134, stk. 3, i forordningen, den dato, som de repræsentative noteringer vedrører.

Artikel 29

Produktionsrestitutioner og specifikke former for støtte

1. For produktionsrestitutioner fastsat i euro ved EU-lovgivningen er den udløsende begivenhed for vekselkursen den dato, hvor det erklæres, at produkterne har nået det krævede bestemmelsessted, hvis et sådant er påkrævet i nævnte lovgivning. Hvor et sådant bestemmelsessted ikke er krævet, er den udløsende begivenhed betalingsorganets accept af ansøgningen om betaling af restitutionen.

⁽¹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 af 7. juni 2011 om nærmere bestemmelser for anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager (EUT L 157 af 15.6.2011, s. 1).

2. For støtte, der ydes pr. afsat produktmængde eller pr. produktmængde for produkter til specifik anvendelse, jf. dog artikel 30 til 33, er den udløsende begivenhed for vekselkursen den første handling, som, efter at den pågældende erhvervsdrivende overtager produkterne, sikrer korrekt anvendelse af de pågældende produkter og er en forudsætning for støtteydelsen.

3. For støtte til privat oplagring er den udløsende begivenhed for vekselkursen den første dag i den periode, for hvilken den støtte, der er fastsat ved en og samme kontrakt, ydes.

4. For anden støtte end den, der er omhandlet i denne artikels stk. 2 og 3 og i artikel 30 og 31, er den udløsende begivenhed for vekselkursen fristen for indgivelse af ansøgninger.

Artikel 30

Vinsektoren

1. Den udløsende begivenhed for vekselkursen er den første dag i det produktionsår, i hvilket støtten ydes til:

a) omstrukturering og omstilling af vindyrkningsarealer, jf. artikel 46 i forordning (EU) nr. 1308/2013

b) oprettelse af gensidige fonde, jf. artikel 48 i forordning (EU) nr. 1308/2013

c) høstforsikring, jf. artikel 49 i forordning (EU) nr. 1308/2013.

2. For støtte til frivillig eller obligatorisk destillation af biprodukter fra vinfremstilling, jf. artikel 52 i forordning (EU) nr. 1308/2013, er den udløsende begivenhed for vekselkursen den første dag i det produktionsår, i hvilket biproduktet leveres.

3. For investeringer og innovation i vinsektoren, jf. henholdsvis artikel 51 og 52 i forordning (EU) nr. 1308/2013, er den udløsende begivenhed for vekselkursen den 1. januar i det år, hvor afgørelsen om at yde støtten træffes.

4. For grøn høst, jf. artikel 47, i forordning (EU) nr. 1308/2013, er den udløsende begivenhed for vekselkursen den dag, hvorpå den grønne høst finder sted.

Artikel 31

Beløb og betalinger inden for sektoren for mælk og mejeriprodukter

1. For støtte til uddeling af visse mejeriprodukter til skoleelever, jf. artikel 1 i Kommissionens forordning (EF) nr. 657/2008 ⁽¹⁾, er den udløsende begivenhed for vekselkursen den første dag i den periode, som den anmodning om betaling af støtte, der er omhandlet i artikel 11 i nævnte forordning, vedrører.

2. For betalingen af den afgift, der er omhandlet i artikel 1 i Kommissionens forordning (EF) nr. 595/2004 ⁽²⁾, for en given tolv måneders periode i den i del II, afsnit I, kapitel III, i forordning (EF) nr. 1234/2007 ⁽³⁾ fastsatte betydning, er den udløsende begivenhed for vekselkursen den 1. april efter den pågældende periode.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 657/2008 af 10. juli 2008 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår EF-støtte til uddeling af mælk og mejeriprodukter til skoleelever (EUT L 183 af 11.7.2008, s. 17).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 595/2004 af 30. marts 2004 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1788/2003 om en afgift på mælk og mejeriprodukter (EUT L 94 af 31.3.2004, s. 22).

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) (EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1).

3. For de transportomkostninger, der er omhandlet i artikel 30, stk. 3, i Kommissionens forordning (EU) nr. 1272/2009 ⁽¹⁾, er den udløsende begivenhed for vekselkursen den dag, hvorpå den ordregivende myndighed har modtaget det gyldige tilbud.

Artikel 32

Beløb og betalinger i forbindelse med gennemførelsen af skolefrugtordningen

For støtte til uddeling af frugt- og grøntsagsprodukter, forarbejdede frugt- og grøntsagsprodukter og bananprodukter til børn, jf. artikel 1 i Kommissionens forordning (EF) nr. 288/2009 ⁽²⁾, er den udløsende begivenhed for vekselkursen den 1. januar før den periode, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 4, stk. 1.

Artikel 33

Minimumspris for sukkerroer, overskudsafgifter og produktionsafgifter i sukkersektoren

For produktionsafgiften på sukker, minimumsprisen på sukkerroer og overskudsafgiften omhandlet i henholdsvis artikel 128, 135 og 142 i forordning (EU) nr. 1308/2013 er den udløsende begivenhed for vekselkursen den 1. oktober i det produktionsår, for hvilket priserne og afgifterne gælder eller betales.

Artikel 34

Beløb, der ydes i struktur- eller miljøsammenhæng, og generalomkostninger i driftsprogrammer

1. For de beløb, der er omhandlet i bilag II til forordning (EU) nr. 1305/2013, og for de beløb, der vedrører foranstaltninger godkendt i henhold til forordning (EF) nr. 1698/2005, og hvis udbetaling til støttemodtagerne sikres ved landdistriktsudviklingsprogrammer godkendt i henhold til forordning (EU) nr. 1305/2013, er den udløsende begivenhed for vekselkursen den 1. januar i det år, i hvilket afgørelsen om at yde støtten træffes.

Hvis udbetalingen af de beløb, der er nævnt i første afsnit, i henhold til EU-bestemmelserne er fordelt over flere år, er den udløsende begivenhed for vekselkursen dog for hver af de årlige rater den 1. januar i det år, som raten udbetales for.

2. For de beløb, der er omhandlet i punkt 2, litra a), i bilag IX til gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011, og som skal dække de generalomkostninger, der specifikt vedrører driftsfondene eller driftsprogrammerne i artikel 32 og 33 i forordning (EU) nr. 1308/2013, er den udløsende begivenhed for vekselkursen den 1. januar i det år, som disse generalomkostninger vedrører.

Artikel 35

Beløb i tilknytning til tilladelser til at yde national finansiel støtte til producentorganisationer i frugt- og grøntsagssektoren og til delvis tilbagebetaling af denne nationale finansielle støtte

1. For anmodninger om tilladelse til at yde den nationale finansielle støtte, der er omhandlet i artikel 35 i forordning (EU) nr. 1308/2013, er den udløsende begivenhed for vekselkursen fristen for indgivelse af anmodninger til Kommissionen, jf. artikel 92, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011.

2. For Unionens refusion af national finansiel støtte i overensstemmelse med artikel 95 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 er den udløsende begivenhed for vekselkursen fristen for producentorganisationernes indgivelse af støtteansøgninger til medlemsstatens kompetente myndigheder i henhold til artikel 69, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 1272/2009 af 11. december 2009 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår opkøb og salg af landbrugsprodukter ved offentlig intervention (EUT L 349 af 29.12.2009, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 288/2009 af 7. april 2009 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår EF-støtte til uddeling af frugt- og grøntsagsprodukter, forarbejdede frugt- og grøntsagsprodukter og bananprodukter til børn på undervisningsinstitutioner inden for rammerne af en skolefrugtordning (EUT C 94 af 8.4.2009, s. 38).

*Artikel 36***Andre beløb og priser**

For andre priser eller beløb end dem, der er omhandlet i artikel 28-35, eller beløb i tilknytning til disse priser, der er udtrykt i euro i EU-lovgivningen eller udtrykt i euro i forbindelse med en udbudsprocedure, er den udløsende begivenhed for vekselkursen den dag, på hvilken en af følgende retlige handlinger finder sted:

- a) ved køb, når det gyldige tilbud er blevet modtaget
- b) ved salg, når det gyldige tilbud er blevet modtaget
- c) ved tilbagetagelse af frugt og grøntsager, den dag, hvor tilbagetagelsen finder sted
- d) ved undladt høst og grøn høst af frugt og grøntsager, den dag, hvor undladt høst eller grøn høst finder sted
- e) ved udgifter til transport, forarbejdning eller offentlig oplagring og ved beløb, der ydes til undersøgelser som led i en udbudsprocedure, den sidste dag for afgivelse af bud
- f) ved registrering af priser, beløb eller bud på markedet, den dag, hvor prisen, beløbet eller buddet er registreret
- g) ved sanktioner som følge af manglende overholdelse af landbrugslovgivningen, datoen for den retsakt, ved hvilken den manglende overholdelse konstateres af den kompetente myndighed
- h) ved omsætning eller beløb vedrørende produktionsmængder, starten på den referenceperiode, der er fastsat i landbrugslovgivningen.

*Artikel 37***Betaling af forskud og forudbetaling**

For forskud og forudbetaling er den udløsende begivenhed for vekselkursen den udløsende begivenhed, der anvendes for den pris eller det beløb, som forskuddet eller forudbetalingen vedrører, hvis begivenheden er indtruffet på tidspunktet for betalingen af forskuddet eller forudbetalingen, eller i andre tilfælde datoen for fastsættelsen af forskuddet eller forudbetalingen i euro eller, hvis en sådan fastsættelse ikke finder sted, datoen for betalingen af forskuddet eller forudbetalingen. Den udløsende begivenhed for vekselkursen anvendes på forskud, uden at dette i øvrigt hindrer, at den udløsende begivenhed, der fastlægges for den pågældende pris eller det pågældende beløb, anvendes for hele prisen eller hele beløbet.

*Artikel 38***Sikkerhedsstillelse**

For sikkerhedsstillelse er den udløsende begivenhed for vekselkursen den dato, på hvilken sikkerheden stilles.

Dog gælder følgende undtagelser:

- a) for sikkerhedsstillelse vedrørende forskud og forudbetalinger er den udløsende begivenhed for vekselkursen den udløsende begivenhed, der er fastlagt for forskuds- eller forudbetalingsbeløbet, hvis denne begivenhed er indtruffet på tidspunktet for betalingen af sikkerheden
- b) for sikkerhedsstillelse vedrørende afgivelse af bud er den udløsende begivenhed for vekselkursen den dag, på hvilken buddet afgives
- c) for sikkerhedsstillelse vedrørende gennemførelse af bud er den udløsende begivenhed for vekselkursen datoen for sidste frist i opfordringen til at afgive bud.

*Artikel 39***Kontrol af transaktionerne**

Beløbene i euro i afsnit V, kapitel III, i forordning (EU) nr. 1306/2013 omregnes, hvor det er relevant, til national valuta efter de omregningskurser, der er gældende den første arbejdsdag i det år, hvor kontrolperioden begynder, og som er offentliggjort i C-udgaven af *Den Europæiske Unions Tidende*.

*Artikel 40***Fastsættelse af vekselkursen**

Når en udløsende begivenhed er fastlagt i EU-lovgivningen, er den vekselkurs, der skal anvendes, den seneste vekselkurs, som Den Europæiske Centralbank (ECB) har fastsat forud for den første dag i den måned, i hvilken den udløsende begivenhed indtræffer.

I følgende tilfælde anvendes dog:

- a) for de tilfælde, der er omhandlet i denne forordnings artikel 28, stk. 2, hvor den udløsende begivenhed for vekselkursen er antagelsen af toldangivelsen, den vekselkurs, der er omhandlet i artikel 18, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2913/92
- b) for interventionsudgifter inden for rammerne af offentlige oplagingsoperationer, den vekselkurs, der følger af anvendelsen af artikel 3, stk. 2, i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 906/2014 ⁽¹⁾
- c) for den minimumspris for sukkerroer, der er omhandlet i denne forordnings artikel 33, gennemsnitskursen for den sidste måned inden den udløsende begivenhed fastsat af Den Europæiske Centralbank (ECB).

KAPITEL VI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER*Artikel 41***Overgangsbestemmelser**

1. Hvis et betalingsorgan, der er godkendt i henhold til forordning (EF) nr. 1290/2005, påtager sig et ansvar for udgifter, som det ikke påtog sig ansvaret for tidligere, godkendes det for det nye ansvar senest den 1. januar 2015.
2. De foranstaltninger, der er opført i bilaget til forordning (EU) nr. 1106/2010, er ikke omfattet af kontrolsystemet i afsnit V, kapitel III, i forordning (EU) nr. 1306/2013, for så vidt angår kontrol af udgifter før regnskabsåret 2014.
3. Hvis der i specifik lovgivning henvises til primære, sekundære eller underordnede krav som omhandlet i gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2012, finder denne forordnings artikel 23, stk. 2, 3 og 4, anvendelse.
4. For de programmer for udvikling af landdistrikter, der er omhandlet i artikel 15 i forordning (EF) nr. 1698/2005:
 - a) finder bestemmelserne i artikel 38, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1306/2013 anvendelse for de budgetforpligtelser, der ikke er gennemført inden den 31. december i det andet år efter det år, hvor budgetforpligtelsen er indgået. Henvisninger til år N+3 i artikel 38 i nævnte forordning skal betragtes som henvisninger til år N+2

⁽¹⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 906/2014 af 11. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 for så vidt angår offentlige interventionsudgifter (se side 1 i denne EUT).

b) er Kommissionens mellemliggende betalinger, jf. artikel 36, stk. 3, litra b), i forordning (EU) nr. 1306/2013, omfattet af overholdelse af det samlede beløb for ELFUL's deltagelse, som er tildelt hver af foranstaltningerne for hele den periode, som det pågældende program dækker

c) er den endelige dato for udgifternes støtteberettigelse ved anvendelse af artikel 37 og 38 i forordning (EU) nr. 1306/2013 den dato, der er fastsat i artikel 71, stk. 1, forordning (EF) nr. 1698/2005.

5. Ved anvendelse af artikel 54, stk. 1 og 2, i forordning (EU) nr. 1306/2013 tages regnskabsåret for den første konstatering af en uregelmæssighed, jf. artikel 35 i forordning (EF) nr. 1290/2005, stadig i betragtning i forbindelse med sager, der anmeldes eller er blevet anmeldt til Kommissionen for regnskabsårene 2013 og 2014 i henhold til artikel 6, litra h), i forordning (EF) nr. 885/2006. I sager, hvor der ikke er påvist nogen administrativ eller retslig konstatering af uregelmæssigheder inden den 16. oktober 2014, finder bestemmelserne i artikel 54, stk. 1 og 2, i forordning (EU) nr. 1306/2013 anvendelse.

Med henblik på regnskabsafslutning for ELFUL i overensstemmelse med artikel 51 i forordning (EU) nr. 1306/2013 finder bestemmelserne i artikel 54, stk. 2, i nævnte forordning anvendelse fra den dag, hvor regnskaberne for 2014 afsluttes.

Artikel 42

Ændring af forordning (EF) nr. 376/2008

Artikel 34, stk. 6 og 7, i forordning (EF) nr. 376/2008 udgår.

Bestemmelserne finder dog fortsat anvendelse på sikkerheder, der gyldigt er stillet i henhold til nævnte forordning, før nærværende forordnings ikrafttrædelse.

Artikel 43

Ændring af forordning (EF) nr. 612/2009

Artikel 47, stk. 3, i Kommissionens forordning (EF) nr. 612/2009 udgår.

Bestemmelserne finder dog fortsat anvendelse på sikkerheder, der gyldigt er stillet i henhold til nævnte forordning, før nærværende forordnings ikrafttrædelse.

Artikel 44

Ophævelse

Forordning (EF) nr. 883/2006, (EF) nr. 884/2006, (EF) nr. 885/2006, (EF) nr. 1913/2006, (EU) nr. 1106/2010 og gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2012 ophæves.

Dog gælder følgende:

a) gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2012 finder fortsat anvendelse for sikkerheder, der gyldigt er stillet i henhold til nævnte forordning, før nærværende forordnings ikrafttrædelse

b) artikel 4 i forordning (EF) nr. 883/2006 finder fortsat anvendelse på udgifter, der er afholdes indtil den 15. oktober 2014

c) artikel 11 og kapitel III i forordning (EF) nr. 885/2006 finder fortsat anvendelse indtil den 31. december 2013.

*Artikel 45***Ikrafttræden og anvendelse**

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 41, stk. 4, anvendes fra den 1. januar 2014.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. marts 2014.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

BILAG I

GODKENDELSESKRITERIER

(Artikel 1)

1. INTERNE FORHOLD

A) Organisationsstruktur

Betalingsorganets skal med sin organisationsstruktur kunne varetage følgende hovedfunktioner i forbindelse med EGFL's og ELFUL's udgifter:

- i) anvisning af og kontrol med betalinger med henblik på at fastslå, at det beløb, der skal udbetales til en støttemodtager, er i overensstemmelse med EU-reglerne, herunder administrativ kontrol og kontrol på stedet
- ii) gennemførelse af betalinger med henblik på udbetaling af det anviste beløb til støttemodtagerne (eller disses befuldmægtigede) eller, hvis der er tale om udvikling af landdistrikter, EU's del af samfinansieringerne
- iii) regnskabsaflæggelse med henblik på at registrere alle betalinger i betalingsorganets særskilte regnskaber for EGFL's og ELFUL's udgifter i form af et informationssystem og udarbejdelse af periodiske oversigter over udgifter, herunder måneds- (for EGFL), kvartals- (for ELFUL) og årsregnskaber til Kommissionen. I betalingsorganets regnskaber registreres også de af fondene finansierede aktiver, især med hensyn til interventionslagre, forskud, der ikke er afviklet, sikkerhedsstillelser og debitorer.

Betalingsorganets organisationsstruktur skal sikre en tydelig fastlæggelse af beføjelser og ansvar på alle driftsniveauer og en adskillelse af de tre funktioner, der er omhandlet i første afsnit, og hvis ansvarsområder er fastlagt i en organisationsplan. Den omfatter de tekniske tjenester og den interne revisionstjeneste, der er omhandlet i punkt 4.

B) Personalestandard

Betalingsorganet sikrer, at:

- i) der afsættes passende personale til udførelse af opgaverne og til sikring af, at den tekniske kunnen, der er nødvendig på forskellige driftsniveauer, er til stede
- ii) opgaverne fordeles således, at en funktionær kun er ansvarlig for enten anvisning af, udbetaling af eller regnskabsaflæggelse for beløb, der debiteres EGFL og ELFUL, og at ingen funktionær udfører nogen af disse opgaver, uden at en anden funktionær fører tilsyn dermed
- iii) hver enkelt funktionærs ansvarsområder fastlægges i en skriftlig jobbeskrivelse med angivelse af finansielle grænser for hans/hendes beføjelser
- iv) der gives passende personaleuddannelse på alle driftsniveauer (herunder opmærksomhed omkring svig), og der føres en politik for personalerotation i kritiske stillinger eller som et alternativ forstærket tilsyn
- v) der træffes passende foranstaltninger til at udelukke risici for interessekonflikter, når personer, der har ansvarsfulde poster, eller som har en kritisk stilling med kontrol, anvisning, betaling og regnskabsføring i forbindelse med ansøgninger eller betalingsanmodninger, udøver andre hverv uden for betalingsorganet.

C) Delegering

C.1) Hvis betalingsorganet uddelegerer opgaver til et andet organ i henhold til artikel 7 i forordning (EU) nr. 1306/2013, skal følgende betingelser være opfyldt:

- i) det skal i en skriftlig aftale mellem betalingsorganet og det pågældende organ nærmere angives, hvilke oplysninger og bilag, bortset fra de delegerede opgaver, der skal forelægges betalingsorganet, og hvilken frist der gælder for deres forelæggelse. Aftalen skal gøre det muligt for betalingsorganet at opfylde godkendelseskriterierne
- ii) betalingsorganet er under alle omstændigheder fortsat ansvarligt for den effektive forvaltning af de pågældende fonde. Det er fortsat fuldt ud ansvarligt for de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed, herunder beskyttelsen af EU's finansielle interesser samt for den dertil hørende udgifts-anmeldelse til Kommissionen og udarbejdelsen af regnskabet herfor
- iii) det andet organs ansvar og forpligtelser, især med hensyn til kontrollen og efterprøvningen af, at EU-reglerne er overholdt, skal være klart definerede
- iv) betalingsorganet påser, at det andet organ råder over effektive systemer til sikring af, at det udfører sine opgaver på tilfredsstillende vis
- v) det andet organ skal udtrykkeligt over for betalingsorganet bekræfte, at det rent faktisk udfører sine opgaver, og skal beskrive, hvordan det gør det
- vi) betalingsorganet overvåger regelmæssigt de delegerede arbejdsopgaver for at bekræfte, at det udførte arbejde er af tilfredsstillende standard og i overensstemmelse med EU-reglerne.

C.2) De i punkt C.1), nr. i), ii), iii) og v), anførte betingelser finder tilsvarende anvendelse, hvis betalingsorganets opgaver udføres af et andet organ som en del af dette organs almindelige opgaver i henhold til national lovgivning.

2. KONTROLAKTIVITETER**A) Anvisningsprocedurer i forbindelse med ansøgninger**

Betalingsorganet fastlægger følgende procedurer:

- i) Betalingsorganet fastlægger detaljerede procedurer for modtagelse, registrering og behandling af ansøgninger inkl. en beskrivelse af alle dokumenter, der skal benyttes.
- ii) Hver enkelt funktionær, der er ansvarlig for anvisning, skal have en detaljeret checkliste over den kontrol, der skal foretages, og skal blandt bilagene til ansøgningen attestere, at denne kontrol er foretaget. Attesteringen foretages elektronisk. Arbejdet skal beviseligt og systematisk kontrolleres, f.eks. i form af stikprøver eller gennemgang af systemer eller planer, af en overordnet embedsmand.
- iii) En ansøgning må kun anvises til betaling, efter at der er foretaget tilstrækkelig kontrol af, at den opfylder EU-reglerne.

Kontrollen skal omfatte den kontrol, der kræves i den pågældende forordning vedrørende den specifikke foranstaltning, som støtteansøgningen vedrører, og kontrollen efter artikel 58 i forordning (EU) nr. 1306/2013 til forhindring og afsløring af svig og uregelmæssigheder, navnlig i henseende til de foreliggende risici. For ELFUL skal der desuden være procedurer for kontrol af, at kriterierne for ydelse af støtte, herunder indgåelse af kontrakter, er opfyldt og at alle gældende EU-regler og nationale regler er overholdt, navnlig reglerne i programmet for udvikling af landdistrikter.

- iv) Betalingsorganets ledelse skal på et passende niveau regelmæssigt og rettidigt underrettes om resultatet af de udførte administrative kontroller og kontroller på stedet, således at der altid kan tages hensyn til, om den pågældende kontrol har været tilstrækkelig, inden der træffes afgørelse om en ansøgning.
- v) Det udførte arbejde skal udførligt beskrives i en rapport, der ledsager hver enkelt ansøgning eller række af ansøgninger eller, når det er relevant, i en rapport for et enkelt produktionsår. Rapporten skal være ledsaget af et papir, der attesterer de godkendte ansøgningers berettigelse og det udførte arbejdes art, rækkevidde og begrænsninger. For ELFUL skal det desuden sikres, at kriterierne for ydelse af støtte, herunder indgåelse af kontrakter, er opfyldt, og at alle gældende EU-regler og nationale regler er overholdt, navnlig reglerne i programmet for udvikling af landdistrikter. Hvis en fysisk eller administrativ kontrol ikke er udtømmende, men er udført på en stikprøve af ansøgninger, skal de udvalgte ansøgninger identificeres, stikprøvemethoden beskrives og resultaterne af alle inspektioner og de truffe foranstaltninger i forbindelse med uoverensstemmelser og uregelmæssigheder indberettes. Bilagene skal være tilstrækkelige til at skabe sikkerhed for, at al den fornødne kontrol af de anviste ansøgningers berettigelse er blevet foretaget.
- vi) Når dokumenter (på papir eller i elektronisk form), der vedrører anviste ansøgninger og udførte kontroller, opbevares af andre organer, skal såvel disse organer som betalingsorganet fastlægge procedurer, der sikrer, at det registreres, hvor alle sådanne dokumenter, som er relevante for specifikke betalinger, der er foretaget af betalingsorganet, befinder sig.

B) **Betalingsprocedurer**

Betalingsorganet fastlægger de nødvendige procedurer til sikring af, at der kun foretages betalinger til bankkonti, som tilhører støttemodtagerne eller disses befuldmægtigede. Betalingen foretages af betalingsorganets bank eller i givet fald et offentligt betalingskontor inden for fem arbejdsdage efter, at beløbet er blevet debiteret EGFL eller ELFUL. Der skal fastlægges procedurer til sikring af, at alle betalinger, som ikke overføres, ikke anmeldes til fondene med henblik på refusion. Hvis sådanne betalinger allerede er anmeldt til fondene, skal de atter krediteres fondene i det næste måneds-/kvartalsregnskab eller senest i årsregnskabet. Betaling må ikke ske kontant. Den anvisningsberettigede og/eller dennes overordnede kan give sin godkendelse elektronisk, hvis der er garanti for et tilstrækkeligt sikkerhedsniveau, og hvis underskriverens identitet registreres elektronisk.

C) **Regnskabsprocedurer**

Betalingsorganet fastlægger følgende procedurer:

- i) Regnskabsprocedurerne skal sikre, at måneds- (for EFGL), kvartals- (for ELFUL) og årsregnskaber er komplette og nøjagtige og foreligger til rette tid, og at eventuelle fejl eller udeladelser påvises og korrigeres, især gennem kontrol og afstemning, der foretages med jævne mellemrum.
- ii) Regnskabsaflæggelsen for interventionslagre skal sikre, at mængder og dermed forbundne omkostninger behandles korrekt og omgående samt registreres pr. identificerbart parti på den korrekte konto på alle stadier, fra tilbuddet antages, til produktet udlagres i overensstemmelse med ordningens forordning, og sikre, at beholdningernes mængde og art på hvert sted kan fastslås til enhver tid.

D) **Procedurer for forskud og sikkerhedsstillelser**

Der fastlægges procedurer til sikring af:

- i) at forskudsbetalinger identificeres særskilt i regnskaberne eller i underordnede registreringer
- ii) at sikkerhedsstillelser kun opnås fra finansielle institutter, som opfylder betingelserne i denne forordnings kapitel IV, som er godkendt af myndighederne, og hvis sikkerhedsstillelser forbliver gyldige, indtil de frigives eller kræves indfriet, efter anmodning fra betalingsorganet
- iii) at forskuddene afvikles inden for de fastsatte frister, at forskud, der endnu ikke er afviklet, omgående identificeres, og at sikkerhedsstillelserne omgående kræves indfriet.

E) Procedurer for udestående fordringer

Alle kriterierne i punkt A)-D) finder tilsvarende anvendelse på afgifter, fortabte sikkerhedsstillelser, tilbagebetalte beløb, formålsbestemte indtægter osv., som betalingsorganet skal opkræve på EGFL's og ELFUL's vegne.

Betalingsorganet skal indføre et system for fastlæggelse af alle skyldige beløb og for registrering i et debitorbogholderi af alle sådanne udestående fordringer, inden de betales. Debitorbogholderiet skal gennemgås med regelmæssige mellemrum, og der skal tages skridt til at inddrive forfaldne beløb.

F) Revisionsspor

Enhver dokumentation for anvisning og bogføring af ansøgninger, betalinger i forbindelse dermed og behandling af forskud, sikkerhedsstillelser og udestående fordringer skal stå til rådighed i betalingsorganet, således at der til enhver tid kan sikres et tilstrækkeligt detaljeret revisionsspor.

3. INFORMATION OG KOMMUNIKATION**A) Kommunikation**

Betalingsorganet fastlægger de nødvendige procedurer til sikring af, at alle ændringer i EU's forordninger, navnlig de gældende støttesatser, registreres, og at instrukser, databaser og checklister ajourføres i god tid.

B) Informationssystemernes sikkerhed

- i) Med forbehold af nr. ii) nedenfor baseres informationssystemernes sikkerhed på de kriterier, der er fastlagt i den relevante udgave i det pågældende regnskabsår af en af følgende internationalt anerkendte standarder:

— International Standards Organisation 27002: Code of practice for Information Security controls (ISO)

— Bundesamt für Sicherheit in der Informationstechnik: IT-Grundschutzhandbuch/IT Baseline Protection Manual (BSI)

— Information Systems Audit and Control Association: Control objectives for Information and related Technology (COBIT).

- ii) Fra den 16. oktober 2016 certificeres informationssystemernes sikkerhed i overensstemmelse med International Standards Organisation 27001: Information Security management systems — Requirements (ISO).

Kommissionen kan bemyndige medlemsstaterne til at certificere deres informationssystemers sikkerhed i overensstemmelse med andre anerkendte standarder, hvis disse garanterer et sikkerhedsniveau, der mindst svarer til ISO 27001.

For betalingsorganer, der årligt forvalter og kontrollerer udgifter på højst 400 mio. EUR, kan medlemsstaten beslutte ikke at anvende bestemmelserne i første afsnit. I så fald anvender medlemsstaterne fortsat bestemmelserne i nr. i). De underretter Kommissionen om en sådan beslutning.

4. OVERVÅGNING**A) Løbende overvågning via interne kontrolaktiviteter**

De interne kontrolaktiviteter omfatter mindst følgende områder:

- i) overvågning af de tekniske tjenester og de organer med delegerede opgaver, der er ansvarlige for kontrol og andre arbejdsopgaver, med henblik på at sikre en passende gennemførelse af forordninger, retningslinjer og procedurer

- ii) iværksættelse af systemændringer for at forbedre kontrolsystemerne i almindelighed
- iii) gennemgang af ansøgninger og forespørgsler, der rettes til betalingsorganet, og anden information, der giver anledning til mistanke om uregelmæssigheder
- iv) overvågningsprocedurer til forhindring og afsløring af svig og uregelmæssigheder, navnlig for så vidt angår de områder af udgifter til den fælles landbrugspolitik, der falder under betalingsorganets kompetence, og hvor der er en væsentlig risiko for svig.

Den løbende overvågning betragtes som en del af betalingsorganets normale driftsmæssige virksomhed. På alle niveauer overvåges betalingsorganets daglige drift og kontrolaktiviteter løbende med henblik på at sikre et tilstrækkeligt detaljeret revisionsspor.

B) **Særskilte vurderinger via en intern revisionstjeneste**

Betalingsorganet fastlægger på dette område følgende procedurer:

- i) Den interne revisionstjeneste skal være uafhængig af betalingsorganets andre afdelinger og rapportere direkte til betalingsorganets direktør.
 - ii) Den interne revisionstjeneste skal kontrollere, at de procedurer, som betalingsorganet har indført, er tilstrækkelige til at sikre, at det kan kontrolleres, om EU-reglerne overholdes, og at regnskaberne er nøjagtige og komplette og foreligger til rette tid. Kontrollen kan begrænses til udvalgte foranstaltninger og til stikprøver af transaktioner under forudsætning af, at et revisionsprogram sikrer, at alle væsentlige områder, herunder de afdelinger, der er ansvarlige for anvisning af betalinger, dækkes i løbet af en periode på højst fem år.
 - iii) Den interne revisionstjenestes arbejde skal udføres efter internationalt anerkendte standarder, registreres i arbejdsdokumenter og munde ud i rapporter og henstillinger til betalingsorganets øverste ledelse.
-

BILAG II

FORPLIGTELSE FOR BETALINGSORGANER OG PROCEDURER FOR FYSISK INSPEKTION

(Artikel 3)

A. BETALINGSORGANERNES FORPLIGTELSE

I. Kontrol

1. Hyppighed og repræsentativitet

Hvert oplagringssted kontrolleres efter bestemmelserne i punkt B mindst én gang pr. år, især med hensyn til:

- proceduren for indsamling af oplysninger om offentlig oplagring
- afstemning af de regnskabsoplysninger, som oplagingsvirksomheden har på stedet, med de oplysninger, der er fremsendt til betalingsorganet
- den fysiske tilstedeværelse på lageret af de mængder, som er opført i oplagingsvirksomhedens regnskabsopgørelser, som tjente som grundlag for den sidste af oplagingsvirksomheden fremsendte månedsopgørelse, og som anslås visuelt eller, hvis mængden drages i tvivl, eller der fremsættes indsigelse, fastslås ved vejning eller måling
- de oplagrede produkters sunde og sædvanlige handelskvalitet.

Den fysiske tilstedeværelse fastslås ved en tilstrækkeligt repræsentativ fysisk inspektion, der mindst vedrører procentdelene i punkt B, og som gør det muligt at konkludere, at samtlige mængder, der er opført i lagerregnskabet, rent faktisk er til stede på lageret.

Kvalitetskontrollen foretages visuelt, olfaktivt og/eller organoleptisk og i tvivlstilfælde ved hjælp af tilbunds-gående analyser.

2. Supplerende kontrol

Konstateres der en afvigelse under den fysiske inspektion, skal en yderligere procentdel af de interventionsoplagrede mængder inspiceres efter samme metode. Inspektionen omfatter om nødvendigt vejning af samtlige produkter, der er oplagret under det vareparti eller i den lagerbygning, der kontrolleres.

II. Inspektionsrapporter

1. Betalingsorganets interne kontrolorgan eller det af dette bemyndigede organ udfærdiger en protokol vedrørende hver af de fysiske foretagne kontroller eller inspektioner.
2. Protokollen indeholder mindst følgende elementer:
 - a) angivelse af oplagingsvirksomheden, den besøgte lagerbygnings adresse og de kontrollerede varepartier
 - b) dato og klokkeslæt for påbegyndelse og afslutning af kontrollen
 - c) det sted, hvor kontrollen foretages, og en beskrivelse af oplagings-, emballage- og adgangsbetingelserne

- d) fuldstændig angivelse af identiteten af de personer, der foretager kontrollen, og af deres stilling og bemyndigelse
 - e) foretagne kontrolforanstaltninger og anvendte volumenmålebestemmelser såsom målemetoder, foretagne beregninger og opnåede mellemresultater og endelige resultater samt konklusionerne heraf
 - f) for hvert parti eller hver kvalitet, der er oplagret i lagerbygningen, angives den i betalingsorganets regnskaber anførte mængde, den i lagerbygningens regnskaber anførte mængde og eventuelle forskelle mellem disse to regnskaber
 - g) for hvert parti eller hver kvalitet, der er fysisk kontrolleret, angives de oplysninger, der er omhandlet i litra f), samt den på stedet konstaterede mængde og eventuelle uoverensstemmelser, partiets eller kvalitetsnummer, paller, kasser, siloer eller andre beholdere, vægt (eventuelt netto- og bruttovægt) eller volumen
 - h) oplagringsvirksomhedens erklæringer i tilfælde af forskelle eller uoverensstemmelser
 - i) sted, dato og underskrift for den person, der har udfærdiget protokollen, samt for oplagringsvirksomheden eller dennes repræsentant
 - j) eventuel udvidet kontrol i tilfælde af afvigelse med angivelse af procentdelen af de oplagrede mængder, der har været omfattet af den udvidede kontrol, de konstaterede forskelle og de afgivne forklaringer.
3. Protokollerne sendes straks til chefen for den tjeneste, der er ansvarlig for betalingsorganets regnskabsføring.
- Straks efter modtagelsen af protokollen korrigeres betalingsorganets regnskab for de konstaterede forskelle og uoverensstemmelser.
4. Protokollerne opbevares i betalingsorganets hovedsæde, og Kommissionens ansatte og de personer, der er bemyndiget af den, skal have adgang dertil.
5. Betalingsorganet udarbejder et sammenfattende dokument, som skal indeholde oplysning om:

- de foretagne kontroller med særskilt angivelse af fysiske inspektioner (kontrol af beholdningsopgørelser)
- de kontrollerede mængder
- de konstaterede afvigelser og årsagerne til disse afvigelser fra måneds- og årsopgørelserne.

De kontrollerede mængder og de konstaterede afvigelser anføres for hvert af de pågældende produkter i masse eller i volumen samt i procent af de samlede oplagrede mængder.

I dette sammenfattende dokument anføres særskilt den kontrol, der foretages for at efterprøve de oplagrede produkters kvalitet. Det fremsendes til Kommissionen samtidig med de årsregnskaber, der er omhandlet i artikel 7, stk. 3, litra a), i forordning (EU) nr. 1306/2013.

B. PROCEDURE FOR FYSISK INSPEKTION I DEN FÆLLES LANDBRUGSPOLITIKS ENKELTSEKTORER SOM LED I DEN KONTROL, DER ER FASTSAT I PUNKT A

I. **Smør**

1. Med henblik på kontrol udvælges der partier svarende til mindst 5 % af den samlede mængde, der er oplagret som led i offentlig intervention. Udvælgelsen forberedes inden besøget på lageret på grundlag af betalingsorganets regnskabsoplysninger, men meddeles ikke oplagringsvirksomheden.
2. Kontrollen på stedet af tilstedeværelsen af de udvalgte partier og partiernes sammensætning finder sted ved:
 - identifikation af kontrolnumre for partier og kasser ved hjælp af opkøbs- eller indlagringsbeviser
 - vejning af paller (1 ud af 10) og kasser (1 pr. palle)
 - besigtigelse af indholdet af en kasse (1 ud af 5 paller)
 - besigtigelse af emballagens tilstand.
3. Beskrivelsen af de fysisk inspicerede partier og de konstaterede mangler optages i kontrolprotokollen.

II. **Skummetmælkspulver**

1. Der udvælges med henblik på kontrol partier svarende til mindst 5 % af den mængde, der er oplagret som led i offentlig intervention. Udvælgelsen forberedes inden besøget på lageret på grundlag af betalingsorganets regnskabsoplysninger, men meddeles ikke oplagringsvirksomheden.
2. Kontrollen på stedet af tilstedeværelsen af de udvalgte partier og partiernes sammensætning finder sted ved:
 - identifikation af kontrolnumre for partier og sække ved hjælp af opkøbs- eller indlagringsbeviser
 - vejning af paller (1 ud af 10) og sække (1 ud af 10)
 - besigtigelse af indholdet af en sæk (1 ud af 5 paller)
 - besigtigelse af emballagens tilstand.
3. Beskrivelsen af de fysisk inspicerede partier og de konstaterede mangler optages i kontrolprotokollen.

III. **Korn og ris**

1. *Procedure for fysisk inspektion*
 - a) Udvælgelse af de siloer eller rum, der skal kontrolleres, svarende til mindst 5 % af den samlede mængde korn eller ris, der er oplagret som led i offentlig intervention.

Udvælgelsen forberedes på grundlag af de disponible oplysninger i betalingsorganets lagerregnskab, men meddeles ikke oplagringsvirksomheden.

b) Fysisk inspektion:

- kontrol af tilstedeværelsen af korn eller ris i de udvalgte siloer eller rum
- identifikation af kornet eller risen
- kontrol af oplagringsvilkårene og af de oplagrede produkters kvalitet på de betingelser, der er fastsat i forordning (EU) nr. 1272/2009 ⁽¹⁾
- sammenligning af kornets eller risens oplagringssted og identitet med oplysningerne i lagerregnskabet for lagerbygningen
- evaluering af de oplagrede mængder efter en metode, der på forhånd er godkendt af betalingsorganet, og hvoraf en beskrivelse skal overlades til organets hovedsæde.

c) En lagerbygningsplan og et rummålsdokument for hver silo eller hvert lagerrum skal stå til rådighed på hvert oplagringssted.

Kornet eller risen skal i hver lagerbygning være oplagret på en sådan måde, at der kan foretages volumenkontrol.

2. *Behandling af konstaterede forskelle*

Der tolereres en forskel ved volumenkontrol af produktmængden.

De regler, der er fastsat i bilag III, punkt II, finder således anvendelse, når vægten af det oplagrede produkt, som konstateres i forbindelse med en fysisk inspektion, afviger fra den bogførte vægt med mindst 5 % for korn og ris ved oplagring i højsilo eller oplagring i planlager.

I tilfælde af oplagring af korn eller ris i lagerbygning kan der tages hensyn til de mængder, der blev anslået ved vejningen ved indlagringen, i stedet for de mængder, som en volumenevaluering medfører, når volumenevalueringen ikke giver den ønskede præcisionsgrad, og afvigelsen mellem de to værdier ikke er for stor.

Betalingsorganet gør på eget ansvar brug af denne mulighed, hvis omstændighederne i de enkelte tilfælde berettiger hertil. Det anfører det i kontrolprotokollen på grundlag af følgende vejledende model:

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 1272/2009 af 11. december 2009 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår opkøb og salg af landbrugsprodukter ved offentlig intervention (EUT L 349 af 29.12.2009, s. 1).

(Vejledende model)

KORN — LAGERKONTROL

Produkt:	Oplagringsvirksomhed: Lager, silo: Nr.:	Dato:
Parti	Mængde ifølge lagerregnskab:	

A. Lagre i silo

Rum nr.	Volumen ifølge plan m ³ (A)	Ikke udnyttet volumen m ³ (B)	Oplagret kornmængde m ³ (A- B)	Konstateret massefylde kg/hl = 100	Kornets eller risens vægt

I alt (A):

B. Lagre på planlager

	Rum nr.	Rum nr.	Rum nr.
Udnyttet areal	 m ² }	 m ² }	 m ² }
	 m ³ }	 m ³ }	 m ³ }
Højde	 m }	 m }	 m }
Korrektioner	 m ³	 m ³	 m ³
Volumen	 m ³	 m ³	 m ³
Massefylde ...	 kg/hl	 kg/hl	 kg/hl
Samlet vægt	 tons	 tons	 tons

I alt (B):

Vægt i alt på lager:

Forskel i forhold til regnskabsvægt:

I %:

....., [dato]

..... (stempel og underskrift)

Betalingsorganets inspektør:

IV. Oksekød

1. Med henblik på kontrol udvælges der partier svarende til mindst 5 % af den samlede mængde, der er oplagret som led i offentlig intervention. Udvælgelsen forberedes inden besøget på lageret på grundlag af betalingsorganets regnskabsoplysninger, men meddeles ikke oplagringsvirksomheden.
2. Kontrollen på stedet af de valgte partiers tilstedeværelse og indhold finder for udbenet kød sted ved:
 - identifikation af partierne og pallerne og kontrol af antallet af kasser
 - kontrol af vægten af 10 % af pallerne eller containerne
 - kontrol af vægten af 10 % af kasserne på hver vejet palle
 - besigtigelse af disse kassers indhold og den tilstand, som emballagen i kassen befinder sig i.Ved udvælgelsen af pallerne skal der tages hensyn til de forskellige oplagrede udskæringstyper.
3. Beskrivelsen af de fysisk inspicerede partier og de konstaterede mangler optages i kontrolprotokollen.

BILAG III

FORPLIGTELSE OG GENERELLE PRINCIPPER FOR OPLAGRINGSVIRKSOMHEDERS ANSVAR, SOM SKAL MEDTAGES I OPLAGRINGSKONTRAKTEN MELLEM ET BETALINGSORGAN OG EN OPLAGRINGSVIRKSOMHED

(Artikel 3)

Oplagringsvirksomheden er ansvarlig for den hensigtsmæssige opbevaring af de produkter, der er omfattet af EU-interventionsforanstaltninger. Den bærer de finansielle følger af en uhensigtsmæssig opbevaring af produkterne.

I. PRODUKTKVALITET

Hvis de oplagrede interventionsprodukters kvalitet forringes som følge af utilfredsstillende eller uhensigtsmæssige oplagringsbetingelser, debiteres tabene oplagringsvirksomheden og bogføres i regnskabet over offentlig oplagring som et tab, der skyldes, at produktet er forringet på grund af oplagringsforholdene.

II. MANKOER

1. Oplagringsvirksomheden er ansvarlig for samtlige forskelle, der konstateres mellem de oplagrede mængder og angivelserne i de lageropgørelser, der sendes til betalingsorganet.
2. Når mankoerne overstiger de mængder, der er fastsat ved den eller de gældende tolerancer i henhold til artikel 4 og punkt B. III, nr. 2, i bilag II og bilag IV eller sektorlovgivningen for landbrug, tilskrives de med deres fulde beløb oplagringsvirksomheden som et ikke-identificerbart tab. Bestrider oplagringsvirksomheden mankoerne, kan den kræve vejning eller måling af produktet, idet de hermed forbundne omkostninger påhviler den, medmindre det viser sig, at de meddelte mængder faktisk er til stede, eller at afvigelsen ikke overstiger den eller de gældende tolerancer, i hvilket fald vejnings- eller målingsomkostningerne påhviler betalingsorganet.

De tolerancer, der er fastsat i punkt B. III, nr. 2, i bilag II, anvendes, uden at det berører de øvrige tolerancer, der er nævnt i første afsnit.

III. BILAG OG MÅNEDS- OG ÅRSOPGØRELSE**1. Bilag og månedsopgørelse**

- a) De dokumenter om indlagring, oplagring og udlagring af produkter, der danner grundlag for opstillingen af årsregnskabet, skal være i oplagringsvirksomhedens besiddelse og mindst indeholde følgende oplysninger:

- oplagringssted (eventuelt med identifikation af silo eller beholder)
- overført mængde fra den foregående måned
- ind- og udlagring pr. parti
- lagre ved periodens afslutning.

Disse dokumenter skal gøre det muligt med sikkerhed at identificere de oplagrede mængder på ethvert tidspunkt, især under hensyntagen til opkøb og salg, der er aftalt, men hvor de tilsvarende ind- eller udlagring endnu ikke har fundet sted.

- b) Oplagringsvirksomheden sender mindst én gang om måneden betalingsorganet dokumenterne om indlagring, oplagring og udlagring af produkter til støtte for en sammenfattende månedlig lageropgørelse. De skal være betalingsorganet i hænde inden den 10. i måneden efter den måned, som de vedrører.
- c) En model til den sammenfattende månedlige lageropgørelse (vejledende model) er angivet nedenfor. Betalingsorganerne stiller denne til oplagringsvirksomhedernes rådighed ad elektronisk vej.

Månedlig regnskabsopgørelse

Produkter:		Oplagringsvirksomhed: Lager: Nr.: Adresse:		Måned:	
Parti	Beskrivelse	Mængde (kg, ton, hl, kasser, stk. osv.)		Dato	Bemærkninger
		Indlagring	Udlagring		
	Overført mængde				
	Mængde, der skal overføres				

(Stempel og underskrift)

Sted og dato:

Navn:

2. Årsopgørelse

- a) Oplagringsvirksomheden udarbejder en årlig lageropgørelse på grundlag af de månedsopgørelser, der er beskrevet i nr. 1. Den sendes til betalingsorganet senest den 15. oktober efter bogføringsårets udgang.
- b) Den årlige lageropgørelse indeholder en oversigt over de oplagrede mængder, opdelt på produkt og oplagringssted og med angivelse for hvert produkt af de oplagrede mængder, varepartinummer (undtagen for korn), året for deres indlagring og forklaring på eventuelle afvigelser.
- c) En model til den sammenfattende årlige lageropgørelse (vejledende model) er angivet nedenfor.

Betalingsorganerne stiller denne til oplagringsvirksomhedernes rådighed ad elektronisk vej.

Årlig lageropgørelse

Produkter:		Oplagringsvirksomhed: Lager: Adresse:	Nr.:	År:
Parti	Beskrivelse	Bogført mængde og/eller vægt		Bemærkninger

(Stempel og underskrift)

Sted og dato:

Navn:

IV. ELEKTRONISK LAGERREGNSKAB OG TILRÅDIGHEDSSTILLELSE AF OPLYSNINGER

Den kontrakt om offentlig oplagring, der er indgået mellem betalingsorganet og oplagringsvirksomheden, indeholder bestemmelser, som gør det muligt at sikre overholdelsen af EU-lovgivningen.

Følgende elementer er påkrævet:

- føring af et elektronisk lagerregnskab over interventionslagrene
- direkte og øjeblikkelig tilrådighedsstillelse af en permanent beholdningsopgørelse
- tilrådighedsstillelse på ethvert tidspunkt af samtlige dokumenter om indlagring, oplagring og udlagring af produkter og af regnskabsdokumenter og protokoller, der er udarbejdet i henhold til denne forordning, og som oplagringsvirksomheden er i besiddelse af
- permanent adgang til disse dokumenter for betalingsorganets og Kommissionens ansatte og for enhver person, der er behørigt bemyndiget af disse.

V. FORM OG INDHOLD AF DE DOKUMENTER, DER SENDES TIL BETALINGSORGANET

Form og indhold af de dokumenter, der er omhandlet i punkt III, nr. 1 og 2, fastlægges på de betingelser og efter de bestemmelser, der er fastsat i artikel 104 i forordning (EU) 1306/2013.

VI. OPBEVARING AF DOKUMENTER

Bilagene vedrørende alle dokumenter om offentlige oplagringsoperationer opbevares af oplagringsvirksomheden i hele den periode, der fastsættes i henhold til de regler, som er vedtaget i henhold til artikel 104 i forordning (EU) nr. 1306/2013 for så vidt angår proceduren for afslutning af regnskaber, jf. dog relevante nationale bestemmelser.

BILAG IV

TOLERANCER

(Artikel 4)

1. Tolerancerne for svind i forbindelse med normale oplagingsoperationer under overholdelse af gældende regler fastsættes for hvert produkt, der er omfattet af en offentlig oplagring, som følger:

- korn 0,2 %
- uafskallet ris, majs 0,4 %
- skummetmælkspulver 0,0 %
- smør 0,0 %
- oksekød 0,6 %

2. Det tilladte procentvise svind i forbindelse med udbening af oksekød fastsættes til 32. Det gælder for samtlige mængder, der anvendes i løbet af bogføringsåret.
3. De i nr. 1 omhandlede tolerancer fastsættes i procent af den faktiske vægt, uemballeret, af de mængder, der indlagres og overtages i løbet af det pågældende bogføringsår, forhøjet med de mængder, der er oplagret ved nævnte bogføringsårs begyndelse.

Disse tolerancer anvendes ved den fysiske lagerkontrol. Betalingsorganet beregner dem for alle mængder af hvert produkt, der er oplagret.

Betalingsorganet beregner den faktiske vægt ved indlagring og udlagring ved fra den konstaterede vægt at trække den faste emballagevægt, der er fastsat i købsbetingelserne, eller, hvis der ikke foreligger nogen købsbetingelser, gennemsnitsvægten af den emballage, der er benyttet.

4. Et svind i antallet af emballager eller i det registrerede stykantal er ikke omfattet af tolerancen.
5. Mankoer som følge af tyveri eller af andre identificerbare årsager medtages ikke ved beregningen af de i nr. 1 og 2 omhandlede tolerancer.

BILAG V

De i artikel 10 omhandlede foranstaltninger

1. Ordningerne i bilag I til forordning (EF) nr. 73/2009 og fra 2016 ordningerne i bilag I til forordning (EU) nr. 1307/2013.
2. Foranstaltninger til udvikling af landdistrikter i del II, afsnit I og II i Kommissionens forordning (EU) nr. 65/2011 ⁽¹⁾ og foranstaltninger til udvikling af landdistrikter i afsnit III, kapitel 1 i forordning (EU) nr. 1305/2013.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 65/2011 af 27. januar 2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 for så vidt angår kontrol og krydsoverensstemmelse i forbindelse med støtteforanstaltninger til udvikling af landdistrikterne (EUT L 25 af 28.1.2011, s. 8).

*BILAG VI***De i artikel 14 omhandlede foranstaltninger**

1. Omstrukturering og omlægning af vindyrkningsarealer i henhold til artikel 46 i forordning (EU) nr. 1308/2013.
 2. Grøn høst i henhold til artikel 47 i forordning (EU) nr. 1308/2013.
-